

ಲೋಕ ಸ್ತುತಿ ೨

ಆಚಾರ್ಯ ಶಾಂತಿಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರ ಮುನಿ ಜೀವನದ ಪೂರ್ವ ಜೀವನ ಹೆಸಿತ್ತೆಂಬ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಮಹಾನ್ ತತ್ವದ್ವಿರ್ ನಿಷ್ಪತ್ತ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರಗಳು ದೂರದ್ವಯವುದು ಅಸಂಭವವೆಂದು ವಿಚಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆವರ ನಿವಾಸ ಭೂಮಿ ಭೋಜ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ವಮಾನ ವೃತ್ತಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಕ್ಕೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಮಹಾಕೂಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಆವರತ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಆವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಭಾಗ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ ಆಣ್ಣಿಂದಿರಾದ ಮುನಿಶ್ರೀ ಗಂಡ ವರ್ಧಮಾನಸಾಗರಿಂದ ಆತ್ಮಂತ ಕರಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ವಾತ್ಸಿಯಾದವು. ಭೋಜ ಗ್ರಾಮದ ವೃದ್ಧಿ ಜನಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯ ವರ್ಧಮಾನಸಾಗರರ ಸಾರಪೂರಣ ಜೀವನ ಸಂಗತಿಯೂ ವಾತ್ಸಿಯಾಯಿತು. ವರ್ಧಮಾನ ಸಾಗರರೂ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಧೀನ ದು:ಖಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪ. ಸಾಧು ಸತ್ಯರೂಪರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಪರೀಕ್ಷೆಪಕಾರ ಮನೋಭಾವ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಆವರ ಸೃಭಾವ ಬಹಳ ಮಥುರವಾಗಿತ್ತು. ಆವರ ಸಂಪರ್ಕದ್ವೈ ಬರುತ್ತಲೇ ಹಿಮಾಲಯ ಸದ್ಯತ ಉಚ್ಚೆ ವೃತ್ತಿತ್ವವಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮನ ಸಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಎರಡು ದಿನ ಆವರೋಡನೆ ಇದ್ದು ಅನೇಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಂಗೃಹಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಪರಮ ಏರಿರಾಗಿ ಮುನಿಗಳು. ಆವರ ಕಾಪುಂಬಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅಪ್ಪಾಗಿ ಒಪ್ಪತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆದರೂ ಲೋಕಹತದ ಆರ್ಥಿಕ್ಯಾಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಗ್ರಹದ ಮೇರೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಆವರ ಹೇಳಿತ್ತೇಡಿದರು.

“ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಆತ್ಮಂತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುತ್ರ ಅಭಾರತ್ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ್ಪರಲ್ಲಿ ಆವರಿಗೆ ಆಪಾರ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕ ಶಿಶು ಇರುವಾಗಲೇ ಆವರನ್ನು ಎಲ್ಲಾರೂ ಶ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರ ಕೈಯ್ಯಿಂದ

ಕೈಯ್ಯಿಗೆ ಹೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ:

“ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ! ಸಂಸಾರದ ಆಶಾ ವಾಶಗಳನ್ನು ಕತ್ತಲಿಗೆಯುವ ಮಹಾಪುರುಷರು ತಾಯಿಯ ಗಭ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಶಬ್ದನ ಪುಟುಂಬಿ ಹರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಣಬೇಕು. ತಾಯಿಗೆ ಮಂಗಳ ಸ್ವಷ್ಟಿ ಬೀಳುವದುಂಟು. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ರತ್ನತ್ವಯ ಧರ್ಮಧಾರೀ ಚೂಡಾಮಣ. ಈ ಮಹಾಬಂಡುತ್ತಿಯ ಜನ್ಮ ಸಾಧಾರಣ ಫುಟಿನಿಯಲ್ಲ. ಮಹಾ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಭರತೇಶ್ವರ ಮಾತೆ ಯಶಸ್ವಿಯ ಗಭ್ರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೇ ಆಗ ಮಾತೇಗೆ ಕತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಯಕೆ ಮಟ್ಟಿತಂತೆ! ಇದು ಮಟ್ಟಿಲಿರುವ ಪ್ರತನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾಪಿಸಿಯ ಸೂಚಕ.

ಶುಭ ಸ್ವಷ್ಟಿ

ಆವರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮೌನವಹಿಸಿ ಹೇಳಿತ್ತೇಡಿದರು

“ಆವರ ಗಭ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಗಂಂತ ಕಮಲಗಳಿಂದ ಜನೇಂದ್ರನನ್ನು ಅಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಮೂಡಿತು. ಆಗ ಆ ಪ್ರವೃಗಳನ್ನು ತರುವುದೆಲ್ಲಿಂದ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಮೂಡಿತು. ಕೊಲ್ಲಾಪುರದ ಸಮೀಪದ ಒಂದು ಕೆರೆಯಿಂದ ಪ್ರವೃಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ವೈಭವದಿಂದ ಪೂಜೆ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಆಗ ನಾವು ಗಂಡ ವರ್ಷದ ಬಳಿಕೆ.”

ಎಲಗುಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜನ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಆವರ ಹೇಳಿತ್ತೇಡಿದರು.

“ಭೋಜ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಮೃಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಲಗುಲ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾವ ಇದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಾರಾಜರ ಜನ್ಮವಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರ ಜನ್ಮದ ವಾರ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಎಲ್ಲಾರೂ ಆತಿಶಯ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಜೋತಿಷಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ಜನ್ಮ ಕುಂಡಲ ಬರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಬಾಲಕ ಆತ್ಮಂತ ಧಾರ್ಮಿಕ ವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಸಂಸಾರಕ ಜಂಧುಷಾಂದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬರಿದಿತ್ತು.”

ಪ್ರಸಾದ: ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಬಾರಿತ್ ಅರ್ಥವು

“ಅವರ ಶರೀರ ಸಂಪೂರ್ಣ ನರೋಗವಾಗಿತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಯಾವ ದುಃಖವು ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಹಾ! ಒಂದು ವಿಚಾರ ಮರಿಭಡ್ಡೆ! ಒಂದು ಬಾರಿ ಮೂರು ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ರಕ್ತ ವಾಂತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಬದುಕುವುದೇ ಅನುಮಾನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಿಬ್ರಿಗ್ರಹಕಸ್ಯ ಸಹೋದರನ ದೈಷಧೇವಚಾರದಿಂದ ಕೊಡಲೇ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಹೆರತಾಗಿ ಅವರಂದೂ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ.”

ಆಸಾಧಾರಣಾ ಶಕ್ತಿ

ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಶರೀರಕ ಶಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿಕೆಡಿದರು.

“ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಶರೀರ ಶಕ್ತಿ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಆಸಾಧಾರಣಾ ಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಮಣಿ ಭಾರವಿರುವ ಆಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಮಾನ ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡುವವರು ನೇರ ಹೊರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಡನೆ ಕುಸ್ತಿ ಪಾಡುವುದೂ ಒಂದೇ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಗುಡಿ ಕ್ಕೆ ನೋವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲುವುದೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಕುಸ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಗಳು ಬೆರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಶರೀರ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕರಿಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ನಿಡಿಕೊಳ್ಳಿಗಳು ಉಕ್ಕಿನಂತೆ ಬಿಲಿವ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರ ದ್ವಾನಿ ಅತ್ಯಂತ ದ್ಯಥ ಮತ್ತು ಘನ ಗುಂಧೀರವಾಗಿತ್ತು. ಏತದ ನೀರನ್ನು ಎತ್ತುಗಳ ಬದಲು ತಾವೇ ಎಳಿದು ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಈ ಬಲಿವ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಿಕೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದರೆ ಎತ್ತಿನ ಬದಲು ತಾವೇ ನೋಗೆತ್ತಿ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟು ನೇಗಿಲು ಎಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಆಪಾರ ಬಲಕ್ಕಿ ಮಾರು ಹೊದೆ ಜನ ಅವರನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಹೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮುಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಚಾಲಕರೆಡನೆ ಬಾಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ವ್ಯಧವಾದ ಮಾತನ್ನು ಎಂದೂ ಆಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅವರು ಜಗತ್ ಗಲಾಟಿ. ಕುಚೀಫ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ತೆಂಡಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಲೋಕ ಅವೋದ್ಯ ಪ್ರಮೋದಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಕವ್ಯದ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.”

ವೀತರಾಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿ

ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರೆದರು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ ಮತ್ತು ತಂಗಿಯ ಮದುವಯಲ್ಲಿ ನೀರವಾಗಿ ವಾತಮಹಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಅವರ ಸ್ವರಣ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಾರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು

ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಉಂಟಾದ್ದಾಯಿರಿಂದ ಮರೆತಾದರೂ ಈಕ್ಕೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮರ ಅವರ ಕ್ಷಯೇಭರೆತಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಅವರು ಬಹವ-ಬಳಿದ ಮುಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಪ್ರೇಮ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗಾರ ಭಾಲಕರೆಡನೆ ಎಂದೂ ಜಗತ್ವಾದುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅವರ ಭಾಯಿಯ ಎಂದೂ ತಪ್ಪಿಯು ಈಸ್ತಿ ಮಾತು ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಅವರು ಶಾಂತ ಸಾಗರವೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಮಿತಭಾಷಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಉಟಿ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಲಕರಂತೆ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನು ಹಿಂತಿತ್ತೂ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಶಾಂತ ಭಾವದಿಂದ ತಿಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲು ತುಷ್ಪವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಹಾಷ್ಟು. ಒಂದುವರೆ ಹಾವಿನ್ನು ತುಷ್ಪವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಉಟಿದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದಿನ ಅವರ ಆಪಾರ ಸಂಚಿತ ಶಕ್ತಿ ಅವರ ಮಹಾನ್ ಪರಮಾತ್ಮೀ ನರವಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಾರೆ ‘ದಾದಾ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಓರಾ ಸರಳ. ಮಾದಿ ವಸ್ತು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು”

ಅವರ ಎವರೆಕ ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರೆಯಿತು.

“ಅವರು ಅಶ್ವ ಪರಿಷ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಪುಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಕ್ಕಣಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಮರುಕದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿವಾಗುವ ಚಿಕ್ಕ ಬೇದಂಡಿದ್ದರು. ನೆತ್ತಿನ್ನು ತಪ್ಪಿದ ಕಾಯಿಯವರೆಡನೆ ಬಸಿಗಿ ಹೊಳುತ್ತಿದ್ದರು.”

ಅತ್ಯಧಾನದ ರುಚಿ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರುಚಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೆಡಿಗಿದರು.

“ಮುಕ್ಕಳಿಂತೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ತಿಳ್ಳುವ ಆಭ್ಯಾಸ ಅವರಿಗಿರಲ್ಲ. ಅವರು ಸದಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಒದುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಧಾನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮೆದಲನಿಂದಲೂ ಏಕೈವ ರುಚಿ ಇತ್ತು. ಧಾನದಲ್ಲಿ ಉಳಿತು ಮೈ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಲೋಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೆಂಡಿಸಲಿಭ್ಯಾಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಧಾರ್ಮಿಕ ಜನರ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಾಚಾರಗಳಾಗಿಬಹುತ್ತಿದ್ದರು. ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವುದೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ಉತ್ಸಾಹ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರೇಮಿ ಲಿಂಗಾಯಿತ ಮತದ ರುದ್ಧಸ್ವಾನದನ್ ಅವರಿಗೆ ಫಲಿವು ಮುಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅವರ ಉಪದೇಶದಿಂದ ರುದ್ಧಸ್ವಾನದ ನೀರನ್ನು ಶೇಳಿಸಿ ಉಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ

ಭೋಜನ ತ್ವಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ವರಂಗಾದಿ ಕುಮಿಗಳು ಈಟದ ತಟಿಗೆ ಹಾರಿ ಬೀಳುಪುದನ್ನು ನಿದರ್ಶನ ಪೂರ್ವಕ ತೇರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆವರ ಉಪರೇಶದಿಂದ ಜ್ಯೇಂಧ್ರ ಧರ್ಮ ಯಥಾರ್ಥವಾದುದೆಂದು ರುದ್ರಪುನಿಗೆ ಮನದಪ್ಯಾಯಿತು. ಆವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ರುದ್ರಪುನಿ ಉಪವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ರುದ್ರಪುನಿ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಆವರಿಗೆ ಪರಮ ಕಲಾಣ ಕಾರಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಭೋಧಿಸುತ್ತು ಧ್ಯೇಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.”

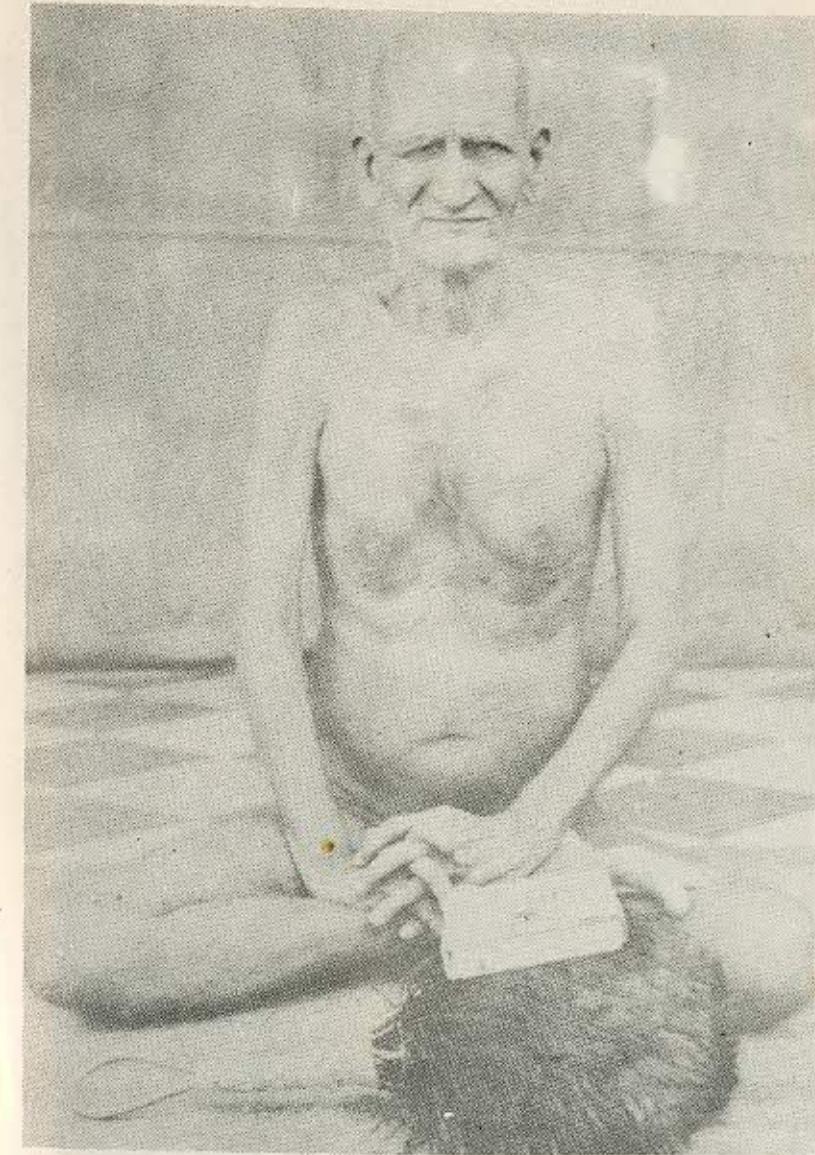
ಮುನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆವರಿಗೆ ಆಪಾರ ಭಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯನ್ನು ದೋಷಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಸಿ ದೇವಗಂಗಾ ದೂರುಗಂಗಾ ಸಂಗಮದಿಂದ ದಡ ಸೇರಿಸಿದ್ದರು. ಆವರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಟ್ಟು ವೇಳೆಯವರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊಡು-ಹೊಳೆ ಘ್ರಾಂತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆವರು ಪೂರ್ಣ ನರ್ವವ್ಯಾರಾಗಿದ್ದರು.”

ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ

ಪೂಜ್ಯ ವರ್ಧಾಮಾನ ಸಾಗರರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಿದರು.

“ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿತ್ಯವೂ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂಡಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಸುಮಾರು ಒಂ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಆಷನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ವಿಭುಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರು ಭರತ ವಿಂದದ ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆವರು ಶ್ರವಣಬೀಳಿಗೊಳಿಂದ ಬಾಹುಬಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ದರ್ಶನದ ನಂತರ ಏಕ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರತಿ ತೇಗೆಡೆಹಿಂಡರು ಮತ್ತು ಹಾಲು ಮೆಸರು ತುಪ್ಪವನ್ನು ಆಣ್ಣು ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿ ತ್ವಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಸೇಟ್ ಹೀರಾ ಚಂದ್ರ ನೇಮಿಚಂದ್ರಾವರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತ ಗ್ರಂಥವಾದ “ಜ್ಯೇಂಧ್ರ ತತ್ತ್ವ ದರ್ಶನ” ಗ್ರಂಥ ಪರಣದಿಂದ ಆವರ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನಾಮ್ಮೆ ವಿಶುದ್ಧವಾಯಿತು. ಆವರು ಬಹಳ ಪರಾಕ್ರಮಿ. ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಮತ್ತು ತೇಜಸ್ಸಿಯಾಗಿದ್ದರು. ನೂರು ಜನಗಳು ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆವರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದರೂ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಥದಲ್ಲೇ ಆವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಿಮ್ಮೇಚಿಸುವ ತಕ್ಕಿ ಆವರಲ್ಲಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಬೇಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಲಿಬಿಂದೆಯಿಂದ ಭೋಜ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಎಂಟು ಎತ್ತಾಗಳಿಂದ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಬಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದರು. ಏಕಂದರೆ ಯವನರು ಆಗ ಭಯಂಕರ ಅತ್ಯಾಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಿದ್ದರು.

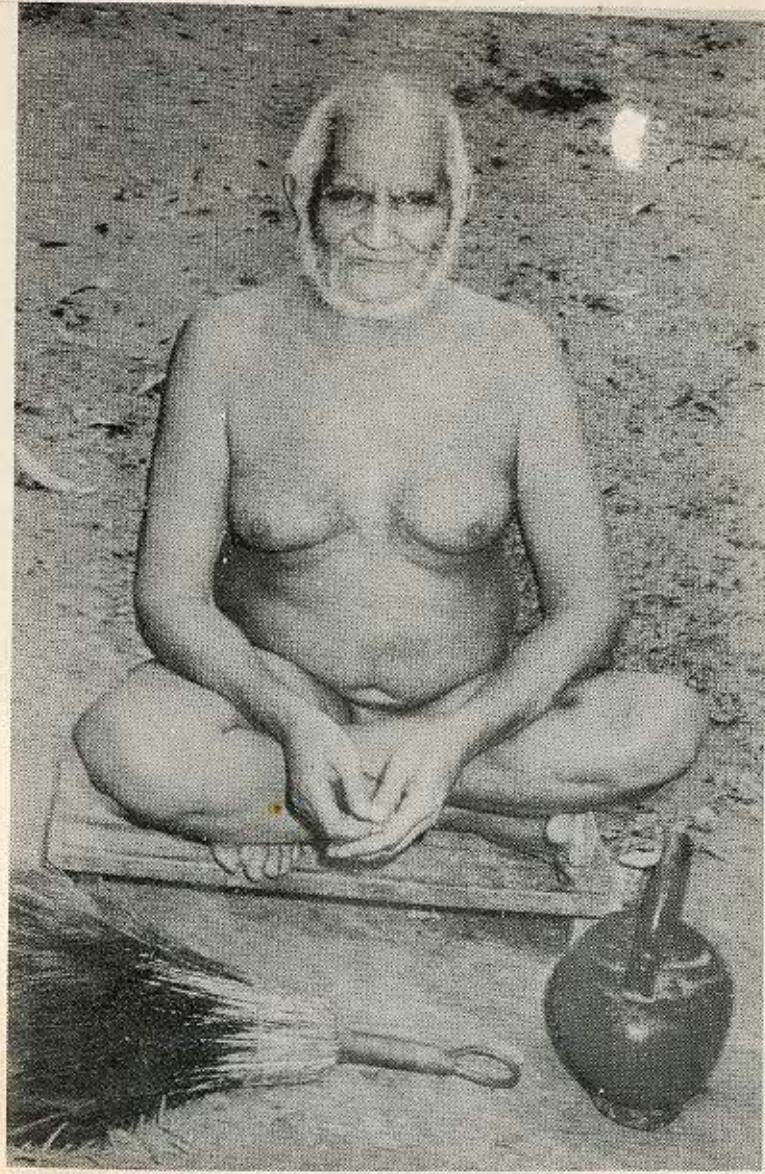
ರಸಸ್ವತ್ತ ತ್ವಾಗದಿಂದ ಆವರ ಬಲಿಪ್ಪ ತರೀರ ಕೃಶವಾಗತೊಡಿತು. ಆಗ ನಾವ ತಂಗಿನ ಕಾಯಿಯಿಂದ ಹಾಲು ತೆಗೆದು ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡತೊಡಿದ್ದು. ಆಗ

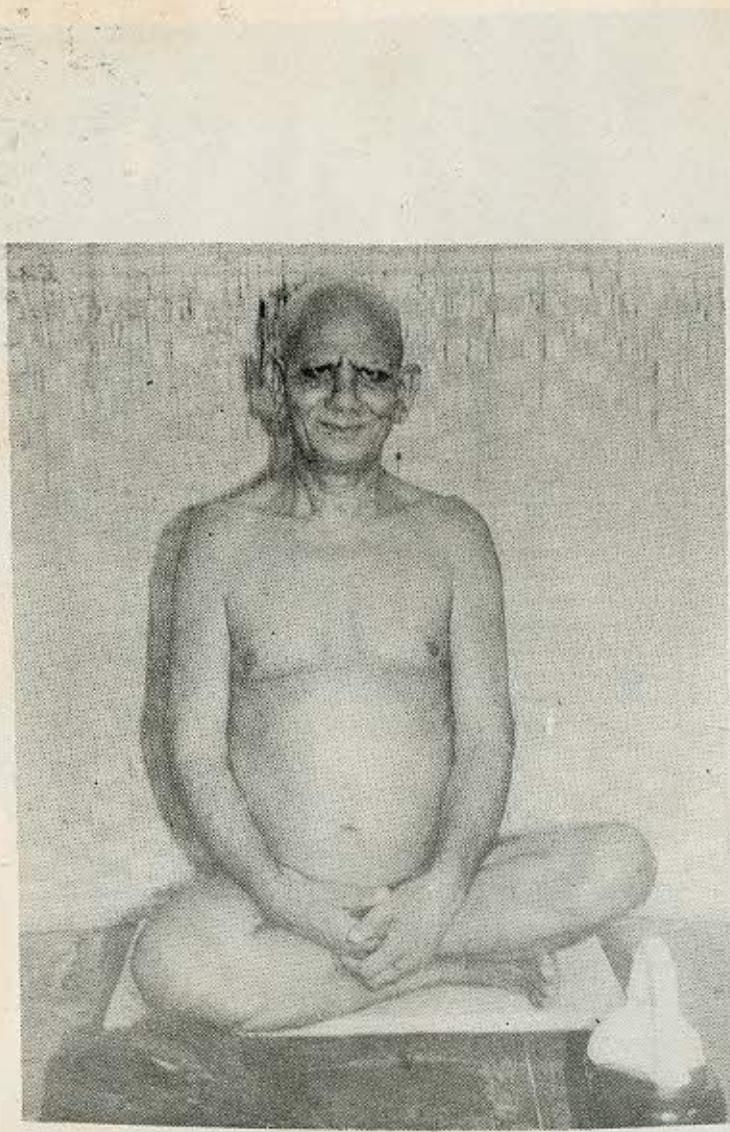
ಚಾರಿತ್ ಭೂಡಾಮಣ
ಅಭಾಯ್ ಗೀರ್ಂಲ್ ಶ್ರೀ ವೀರಸಾಗರ
ಮಹಾಮುನಿಗಳವರು (ಪ್ರಥಮ ಪಟ್ಟಬಾಯ್)

ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಂರಕ್ಷಕ
ಆಚಾರ್ಯರು ಗಂಡೆ ಶ್ರೀ ಶಿವಸಾಗರ ಮಹಾ
ಮುನಿಗಳವರು (ದ್ವಿತೀಯ ಪಟ್ಟಬಾಚಾರ್ಯರು)

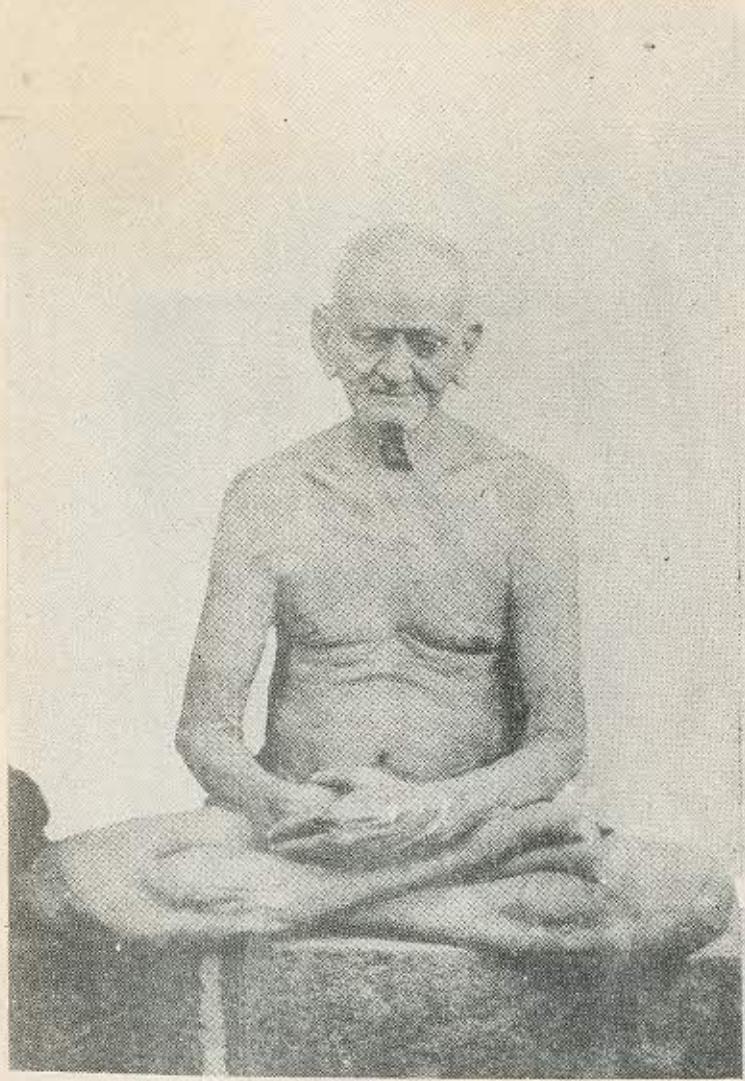
ಚಾರಿತ ಶಿರೋಮಣಿ
ಆಚಾರ್ಯರು ಗಂಡೆ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸಾಗರ
ಮಹಾಮುನಿಗಳವರು (ತೃತೀಯ ಪಟ್ಟಬಾಚಾರ್ಯರು)

ಅಭೋಕೆಣ ಜ್ಞಾನೋಪಯೋಗಿ
ಆಚಾರ್ಯರ್ ೧೦೮ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ ಸಾಗರ
ಮಹಾಮುನಿಗಳವರು ಚರ್ತುಧರ ಪಟ್ಟಬಾಚಾರ್ಯರ್

ಪರಮ ಪೂಜಾ
ಆಚಾರ್ಯರ್ ೧೦೯ ಶ್ರೀ ವಧ್ರೀಮಾನ ಸಾಗರರು
(ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲೀನ ಪಂಚಮ ಪಟ್ಟಬಾಚಾರ್ಯರ್)

ಅಭಾಯ ಶಾಂತಿಸಾಗರರ
ಜೀವ್ ಬಂದು ೧೦೮ ಶ್ರೀ ವಧ್ಮಾನಸಾಗರರು

ಪ್ರವಚನ ಪರಮೇಶ್ವಿ
ಅಭಾಯ್ ಗಂಡು ಶ್ರೀ ಪಾಯಸಾಗರರು ಆಹಾರ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯ

ತರೀರ ಸ್ಕೃತ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಡಿಗೆನು. ಆ ನಂತರ ಅವರು ಆಹಾರವನ್ನು ಕಡಿತ್ತೇಳಿಸಿಕೊಡಿದರು. ಅವರು ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಪ್ರಮಾಣ ಆಹಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಮಾಧಿ ದಿನಗಳು ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಈ ಕರಿಣ ನಿಯಮ ಕೈಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅವರ ಸಮಾಧಿಯೂ ಬಹಳ ಮಹತ್ವಾರ್ಥಿವಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಮತ್ತು ಮಹರಾಜರು ಅವರ ವರದೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಾಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕುಳಿತು ವ್ಯಾಯಾಮವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜನಗಳು ದುಃಖವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಗೂಡೋ ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಬಸಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. “ನಾನು ಆತ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವೇಕೆ ಆಳುತ್ತೀರಿ? ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಹೀಗೆಯೇ ಅಳುತ್ತಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಹಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಮನಸ್ಯನ್ನೇ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಶ್ವಾಸಬೀಕಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತದಿಂದ ಕೇತಕೋಬು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೂಪುಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತೇಕ ಆಸನವನ್ನೇ ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆತ್ಮಂತ ಸಾಧಾನ ಪೂರ್ವಕ ಧರ್ಮಾಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ತರೀರವನ್ನು ವಿಸರ್ದಿಸಿದರು. ತಂದೆಯ ಮರಣದಿಂದ ಮಹರಾಜರಿಗೆ ದುಃಖವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕಂದರೆ ಅವರು ಸದಾ ಸಮಿತಿರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ವ್ಯಾರ್ಗ ಆಂದಿನಿಂದಲೇ ಬಲಿಯನ್ನೊಂದಿಗೆನು.”

ಜಿನಭಕ್ತಿ ಪರಂಪರೆ.

ಅವರು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಡಿದರು.

“ಮಹರಾಜರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ನೀ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಮುನಿದಿಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಾವವಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ರೂಪ ವಿನೋ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಮಹರಾಜರು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಮೇಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಯಲ್ಲಿ ಮೂದಲಿನಿಂದಲೂ ಜನೇಂದ್ರ ಭಕ್ತಿ ಕಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿವಾರದ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಪರಮ ಜನೇಂದ್ರ ಭಕ್ತರೇ! ನಮ್ಮ ಕಾಯಿಯು ವ್ಯತ ಸಂಯಮ. ಮುನಿದಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮಗ್ನಾರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಯೋಗ್ಯ ಆಹಾರ ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯ ಕೊಂಡರೆ ಇಲ್ಲದ ತ್ವಾಗಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡುವ ವಾತಾವರಣ ಸದಾ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.”

“ಒಮ್ಮೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಹರಾಜರನ್ನು ಓತಿಯಿಂದ ಕರೆದು ಕೂರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿದರು.

“ಅಪ್ಪಾ! ನೀನು ಲಗ್ಗಿವಾಗಲೊಲ್ಲಿ ಏಕೆ?”

ನು
ಪ್ರ
ರ್ಧ
ಂ
ಸ್
ರ್
ಿ
ರ್
ಾ
ಂ
ಧ
ರ್
ಾ
ಂ
ಧ
ರ್
ಾ

ಆಗ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಮೇಲ್ಲಿಗೆ ಅಪ್ಪೇ ವಿಂಡಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ನುಡಿದಿದ್ದರು. “ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮ ಬಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಇರಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೇನೆನ್” ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇಲೇ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರಾಡತೊಡಿತು. “ಮಗಳ! ನಿನು ನಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಬಟ್ಟೆ” ಎನ್ನುವ ಉದ್ದಾರ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಿತು. ಅದೂ ಒಂದು ಸಂಸಾರವೇಳೆ ಶೈಷ್ವ ಆತ್ಮ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಚಯ್ಯದ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸದಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾಪ ಮಾಡಬೇಡ, ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಬೇಡ, ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬೇಡ, ಇತ್ತಾದಿ.

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ:

“ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ನಿಮಗೂ ಮಹರಾಜರಿಗೂ ಈಕ್ಕೆ ಹೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ?”

ಅವರು ಹೇಳಿದರು:

“ಯಾವಾಗಲಿ, ಮಹರಾಜರಾಗಲಿ ಎಂದೂ ದಂಡಾಹ್ರ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುತ್ತೇಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈಕ್ಕೆಯ ಮಾಡಲ್ಲಿ?”

“ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಎಂದೂ ಕೇಳೇರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಬಹಕ ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಫೇರು ಘೋಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನಿಮ್ಮಪ್ಪೇ ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಖನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಫೇರಿದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಿದ್ದರು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕರಾಗಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನಗಳೂ ಅವರ ಅಧಿನಿವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಯಾವಾರದಲ್ಲಿ ಮೋಸಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಾಟೀಲರಾಗಿದ್ದರೂ ಅನ್ನಾಯವಾಗಿ ಯಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಪರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಸತ್ಯವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ಹೊಗಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ನ್ನಾಯದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಂಶಗೌರವದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಗಮನವಟ್ಟಿದ್ದರು. ಒಂದು ಬಾರಿ ಅವರ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲೇ ಬೇರೆಬುಗಿಗೆ ಇಂಂ ರೂ ದಂಡ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾಲು ಸದಾತಕ್ಕ ಎಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ತಮ್ಮ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಚ್ಯಾಟಿ ಬಂದಿತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೈನಿಂದಲೇ ದಂಡದ ಹಣ ತುಂಬಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ್ದರು”

ಅವರ ಏವರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರೆಯಿತು.

“ವ್ಯೇಲ್‌ ರೊಲೆದ ಉಪಟಿದಿಂದ ಜನ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಉಲ್ಲದ ಕೇರಿಗಳನ್ನು ತೆಲೆದು ನಾಡಾಡಿಗಳಂತೆ ಓಡೊಡಿ ಬಟ್ಟಗುಡ್ಡ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರೊಲೆದ ಭೀಕರ ಅಲೆಗಳು ಜನಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹಿಂಡಾಗಿ ಹೊಲ್ಲಿತ್ತಿತ್ತು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಂಡಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಮಾವ ಬಹಕ

ಪ್ರತಾಪ. ಅವರ ಭಯದಿಂದ ದರ್ಕೋಡೆಕಾರರು ಅತ್ಯ ಬರುತ್ತೇಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಬಂದೂಪು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಆನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ನಾವೆಲ್ಲಾ ವಿನೋದದಿಂದ ತೆಗಿನ ಹೋಡಿದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದವು. ತೆಗಿನ ಮರ ಹತ್ತಿ ಎಳೆ ನೀರು. ಹೇಗೆ ಕೇಳುವುದೆಂದು ಚಚ್ಚೆ ನಡಿತ್ತಿತ್ತು. ಮಹರಾಜರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಬಂದೂಪು ಮುಟ್ಟಿದವರಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆಂದೊಮ್ಮೆಗೇ ಸ್ವರ್ವಿಕ್ರಿಗೊಂಡವರಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದೂಪು ಹಿಡಿದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಕೃಷ್ಣಾರ್ಥದಲ್ಲೇ ಗುಂಡುಹಾರಿ ಎಳೈರ ಗೊಂಟಲು ಕತ್ತಿರಿಸಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬಿಳ್ಳಿಸಬೆರಿಗಾಗಿ ಹೊದೆವು. ಅನಂತರ ಮತ್ತೆಂದೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದೂಪು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕರ ಕೌಶಲ ಅಷ್ಟ ಅದ್ದುತ್ವಾಗಿತ್ತು” ಅವರು ದೀಕ್ಕೆಗೊಂಡ ನಂತರ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಂದೂ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾತಾಪುತ್ರಿಲ್ಲ ಇರಲಿಲ್ಲ.”

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ವರ್ಧಾಮಾನ ಸಾಗರರು ಮೌನಪಹಿಸಿದರು

“ನಿಮಗೇ ಇನ್ನು ವಿನಾದರೂ ಕೇಳುವುದಿದೆಯೇ” ಮೌನ ಮುರಿದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

“ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ! ನಿಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿ ಇನ್ನೂ ತುಂಬಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿನೇದೆ ಪೂರ್ವಕ ನೆಡೆವು. (ಪ್ರಾಣ ವಿಚಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವ)

“ಹಾಗಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿ ವ್ಯಧುಮ್ಮ ಕುಮಾರನಂತಹದ್ದು!” ಎಂದು ಮುಸುಳ್ಳಿಕ್ಕು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸದಿಲಗೋಳಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಮಗ ವ್ಯಧುಮ್ಮ ಕುಮಾರನು ಸತ್ಯಭಾಮೆಯ ಪಾಕಶಾಲೆಯ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ಆಪೋಸನಗ್ರೇದು ಇನ್ನೂ ಬೇಕು ಹಿಡಿತ್ತು, ಹಿಡಿತ್ತು ಎಂದು ಹಳ ಹಳಸುತ್ತಿದ್ದ!

ಅವರಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯೇರಾಗ್ರಭಾವದ ವ್ಯಧಿಯನ್ನು ಗೃಹಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಹೊಳ್ಳಲು ಅವರನ್ನು ಪುನಃ ಕೊಳಿದನು.

“ಮಹರಾಜ್! ಆತ್ಮಾನುಭವ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ?” ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ.

“ಸಕ್ಕರೆ ಮಧುರವಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಂತ ಸಿಹಿಯಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಇಪ್ಪೇ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಆದರ ಮಧುರತೆಯ ಅನುಭವ ನಮಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಎಷ್ಟು ಮಧುರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ವಣಿಸುವುದು? ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಸವಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆದರ ಮಧುರತೆಯ ವಣಿನೆ ಕೇಳಿದ ಹುಡಲೇ ಸ್ವಯಂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸವಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಲುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆತ್ಮಾನುಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಆತ್ಮಾನುಭವ ವಚನಗಮ್ಮವಲ್ಲ ಅನುಭವಗಮ್ಮ”

“ಮಹರಾಜ! ವೃವಹಾರ ಕೇಯ ಸರ್ವಾ ಮಿಥ್ಯಾಯಿಗಿದೆ ಏಕ?” ನನ್ನ ವೃಶ್ಚಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿತ್ತಾ ನಿ. “ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ ಎನಂದರೆ ವೃವಹಾರ ಧರ್ಮ ಮಿಥ್ಯಾಯಿಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಈ ಮೂಲಗುಣಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಆಶಯಿಸಿದ್ದೀರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ವೃವಹಾರವೂ ಸತ್ಯಾರ್ಥ, ನಿಶ್ಚಯವೂ ಸತ್ಯಾರ್ಥ ಆಯಾಯ ಅವೇಕ್ಷಿಯಿಂದ: ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಿ? ಅನೇಕಾಂತದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯ. ವಿಕಾಂತದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಮಿಥ್ಯಾ” ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿಸಿ ನೀಡಿದರು.

ಮಹರಾಜ! ನಿಮಿಗೆ ಇ ಪರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ. ದಿಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಮ್ಮೆ ಪರ್ಷಗಳಾಗಿರಬಹುದು.

“ನಾವು ಬಾರಾಮತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರಿಂದಲೇ ಮುನಿದಿಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ಆಗ ಈ ಪರ್ಷಗಳಾದವು.”

“ವೃದ್ಭೂವಸ್ಸೆ ಈ ದಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ದುಃಖಕರವಾಗಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ?”

“ಅದೆಂತಹ ಕ್ಷುದ್ರ ಮಾತು? ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಸದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಿ. ಅವನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯ, ಯೋವ್ವನ, ವೃದ್ಭೂವಗಳಲ್ಲಿವೆ? ಆದೆಲ್ಲ ಇರುವುದು ತರೀರವಂತೂ ನಮ್ಮ ಪಸ್ತುವಲ್ಲ. ಕ್ಷುದ್ರ ಮಾತ್ರಲ್ಲಿ ಬಂಪು?” ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಅನಂದವಾಯಿತು. ಆಗ ಮಲ್ಲಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ.

“ಮಹರಾಜ! ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಈಗ ತುಂಬಿತು. ” ಮಂದಸ್ಯಿತರಾಗಿ ನನ್ನ ವಿನೋದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

“ಆದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವದಿದೆ”

“ಆಗಬಹುದು ಸಂಕೋಚನೆ ತಿಳಿಸು”

“ತಮ್ಮೆಂತಹ ಮಹಾಪುರುಷರ ಸನ್ಮಾನಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣ ಹೀಗೆ ತುಸು ಸಮಯ ಕವ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿನು. ಇದಕ್ಕೇನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ, ಅಪ್ರಾಯಗಬೇಕು. ”

“ನಿನು ಮಹರಾಜರ ಆದೇಶದಂತೆ ದಪಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸು. ಇದೇ ರೀತಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರುಚ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನವಾರ್ಥಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿರಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿರು. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಂಂತ ಒಂಟ ಹಿಡಿದರು. ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ವಂದಿಸಿದೆ. ಜನವಾರ್ಥಕ ಯಾತ್ರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸೇವಿಸುವ ಸಾಮಧ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿಲ್ಲದು ಜನಶಾಸನದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ.

ನಾವು ಆನಂತರ ಸಂಧಿಸಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವೃದ್ಭೂವಸ್ತು ಏಕೆ ಎಂದರೆ ಬಾವು ಸಾಹೇಬ್ ದೇವಗೌಂಡ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಸಂಬಂಧಿ. ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು ಈ ವರ್ಷಗಳು. ಆವರು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು.

“ಮಹರಾಜರ ತಂದೆ ಭೀಮಗೌಂಡ ಪಾಟೀಲರು ಬಹಳ ವತ್ತರದ ಆಳು. ಬಹಳ ಬಲಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರತಾಪಶಾಲಿ. ವಿನೋದಕಾಣಿಯೂ ಎಂದೂ ಸುಳಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆವರ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸೃಭಾವ ಮಧುರವಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ಯಂತ ನೀತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸದಾಚಾರಶೀಲ ಸತ್ಯರೂಪ. ಆವರ ಆಪ್ಯಾವ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರ್ಮ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಾತೆ ಸತ್ಯವತಿ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ. ಧರ್ಮಪರಾಯಕೆ. ಪತಿಸೇವಾತ್ಮಕರೆ. ಆವರು ಸದಾ ಉಪಾಸ. ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನ್ನ ಸ್ವೀಯರಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ತೀವ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹರಾಜರು ವಿರಕ್ತರಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ಎತ್ತಿಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ದೊಡ್ಡ ಆಳ್ಳಿ ಮೆದಲಿನಿಂದಲೂ ಸನ್ನಾಸಿಯಂತೆಯೇ ಇದ್ದರು. ಆವರು ಬಹಳ ಪರೋಪಕಾರಿಗಳು.

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಬಗ್ಗೆ

“ಮಹರಾಜರು ಶಾಂತ ಸೃಭಾವದವರು. ಯವಾಗಲೂ ವಿಕಾಂತದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾಸ್ತ್ರ ಚಚ್ಚಿ ಮಾಡುವಾಗ ಜನಗಳ ನಡುವ ಪುಳುತ್ತೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕಫೆಯನ್ನೇಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಆವರ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಆಪ್ಯಾವ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಚಂಬಿಕ ಶಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಆವರ ಉಡುಪು ಬಹಳ ಸರಳ. ಸಾದಾ ಕಣ್ಣಿಪಂಚಿ, ಕೋಟಿ, ಹೇಟಿ. ಕುದುರೆ ಎತ್ತುಗಳ ಪೆರ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರು. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿಕ ಅನುಭವವಿತ್ತು. ಆವರ ದಿಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಜನಗಳ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. “ಮನಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಸಾಧುವಿನಂತೇ ಇದ್ದರು. ಈಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಾಧುವೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರು. ” ಆವರ ದಿಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲಾರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆವರ ಭೋಜ ಭೂಮಿಯ ತಂದೆಯಂತೆದ್ದರು. ದಿಕ್ಕೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮನಮನಯಲ್ಲಿ ಆವರ ಗುಣಾನ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ಆವರ ಚಚ್ಚಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಹಿರಿಯರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ. ಆವರಂತಹ ಮಹಾ ಪ್ರರೂಪ ಹುಟ್ಟಿದ ಉರಲ್ಲಿ ನಾವು ಹುಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಆವರು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.”

ಅತ್ಯಂತ ಮಥುರ ಜೀವನ

‘ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಅವರ ಅಂಗಡಿ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರಯಾಸ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಘಣಣ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತು. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಯೋಜನೆನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿಯಂತೆಯೇ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಸಿಹದಲ್ಲಿ ಉಳಿತು ಅವರ ಮೃದು ಮಥುರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನಂದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ದ್ವಾರಾಂತ ಘಣಣಕ ತತ್ತ್ವ ತಪ್ಪಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ತರೆಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಂದೂ ನಿಂದ ಮತ್ತು ಕರೋರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಕರಿಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಸಾಧಾರಣ ಧ್ಯೇಯ

ಅವರ ಮಾತಾ ಪಿತ್ರಗಳು ತೆರಿಹಿಂಡರೂ ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಹಂಟುತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೇವ್ನಿ ಘೋಷಿಸಿದ ಭಾವ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕಾನಂಗಕು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರ್ಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮಗುವಿನಂತೆ ನಿದೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿಯಾವ ದುಷ್ಪಾಸನಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯರ್ಹಕರ ಸುರಾಶಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ಮೇಲ್ಮೈಯ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ನಾಯಿ ಘಣಣ ವಿವೇಚನೆಯ ಮುಂದೆ ಕೋಟ್ಯು ಕಳೆರಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ರಾಸ್ತೆ. ವಕೇಲ. ವಿಧಾನಂಸರೂ ಅವರ ಮಾತಿನ ಚಮತ್ವಾಗಿ ಚಕ್ಕಿರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.’

ದಯಾಸಿಂಧು

‘ಅವರು ದಯಾ ಸೌಧುವಾಗಿದ್ದರು. ದೀನ ದುಃಖಿ ಮತ್ತು ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆಘಾವ ದಯೆ ಇತ್ತು. ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕುರಿ, ಕೋಳ, ಕೋಣಗಳನ್ನು ಬಲಿಂಬಿಸುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಹಣಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಮಾತನಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಕಡೆ ಬಲಿ ವಶಿಗಳ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿದಿದೆ. ಜನಗಳು ಅವರನ್ನು ‘ಅಹಿಂಸಾ ವಿರೋ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ‘ಆಚಾತ ಶತ್ಯ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಜೀವನದ್ದು ಕ್ರೂ ಅವರಿಗೆ ತತ್ತ್ವಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಸಪಾರದಿ ಕೂರ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೂ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಯಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪುಗಳನ್ನು ನಾವ ಹೇಡಿಸದೆ ಆವು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.’

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿ

‘ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಹರಾಜಿಗೆ ಬಹಳ ದಯೆ ಇತ್ತು. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ನಿತ್ಯವೂ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದು. ಕೋಟ್ಯು ಕಳೆರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರ ತಮ್ಮ ಪುಮಗೊಂಡ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು. ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆತಿ ಮೋಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬದವರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮೋಹವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಗ್ರಹಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಒರಟು ಭಾವಿತು ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೀಠವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ತರೀರ ಅತ್ಯಂತ ನಿರೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ನಿದೋಷವಾಗಿತ್ತು ತರೀರದಂತೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ನಿದೋಷವಾಗಿತ್ತು.

ಮಿಥಾತ್ವದ ತಾಗದ ಉಪದೇಶ

‘ಇಲ್ಲಿ ವಾಟೀಲರ ಪ್ರಭಾವ ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಣಿರು ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣಾಯದ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಅನ್ವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ವಾಗಿ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನಗಳು ಪುದೇವ ಮತ್ತು ಪುಗುರುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಜನೇಯ ದೇವಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಲಂಗಾಯಿತ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಶದ್ದೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಉಪದೇಶ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ದೀಷ್ಟ ಮಿಥಾತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಳಿದ್ದ ಜನಗಳನ್ನು ಸತ್ಯಫರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಸಾಮಧ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕುಮಣಿ ಮಹರಾಜರ ಉಜ್ಜ್ವಲ ವೃತ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಜನಗಳು ಗೃಹಿತ ಮಿಥಾತ್ವ ಶೈಷಿಸಿ ಸಮ್ಮಿತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಮಹರಾಜರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜ್ಞಾನರ ಬೆದ್ದಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಪರಿಣಮನ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಪ್ರಕೃತಿ ಸಿದ್ಧ ಮಹಾಪುರುಷ

‘ಭೋಜ ಭಾವಿತುಲ್ಲಿ ಶೈವ ಕಲಾವಿದರೂ ವಿದ್ವನ್ನಣಗಳೂ ಜನ್ಮ ಮತ್ತಿದ್ದಾರಿಂದ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರುದ್ರಪುನಂತ ಸತ್ಯವಂತ. ವಸವ್ಯನಂತಹ ಜೋತಿಷಿ ಹೋಗಿಯೇ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಗಾಯಕ, ಕಲಾಕಾರ ವಾಯಿಮ ಪಟುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಭೋಜ ಭಾವಿತು ಯಾರೇ ಗೆದ್ದು ಬಂದರೂ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜಯ ಜಯಾಕಾರ ಮೋಹಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿ ಶದ್ದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಹಿಂಡನಂತರ ಭೋಜ ಭಾವಿತುಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಜನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಸಾಮಾಜಿಕ

ಅರೀಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಮಹಿಳೆಗಿನ ಮೇಲೂ ಅಷ್ಟು ನಿಮ್ಮಾರುಕಾರ. ಸಾವಿರಾಯ ಜನರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವದ ಮಹಾ ವಿಭಂಗಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದೆವೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಅವರೂ ಹೋದ ನಂತರ ಭೋಜ ಭಂಗಿ ಪ್ರಾಣರಹಿತವಾಯಿತು.

ಮರಾಠ ವ್ಯಾದ್ಯನ ಕಥನ

ನಂತರ ನನ್ನ ಬೇಟಿ ಒಬ್ಬ ಮರಾಠ ವ್ಯಾದ್ಯನೇಡನೆ ಆಯಿತು. ತಂ ವರ್ಷದ ಈ ವ್ಯಾದ್ಯನ ಹೆಸರು ಗಣಾಜ್ಯೋತಿಂದಮಾಲೆ. ಅವನು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಹೆಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಇದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಜಮೀನೆ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಕುಟುಂಬದ್ದು. ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಆಗಾಗ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಯಾವಾಗ ಹೊರಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತೋ. ಆಗ ಎರಡು ಮೇಲಿ ದೂರದಿಂದ ಮೊಕ್ಕೆ ವಿವರ ತಿಳಿಸಲು ಆಪುರಾತುರವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದು. ಆ ಮುದುಕನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿದವು.

ಅಪ್ರಾವ್ಯ ದಯಾಳು

ಆ ವ್ಯಾದ್ಯ ಹೇಳತೋಡಿದ್ದು.

“ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಮೀನಿನ ಪಕ್ಷದ್ದು ಮಹರಾಜರ ಜಮೀನು. ನಾವು ಆವರಿಗೆ ಪಾಟೀಲ್ ಎಂದು ಕರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವು. ನನಗೆ ಆವರಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿತಿಯಿತ್ತು. ಆವರ ಮಾತು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಹೀಗಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಶ್ರೀಮಂತ. ಇವನು ಬಡವ ಎನ್ನುವ ಆಪಂಕಾರವೇ ಆವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯ ಅನ್ಯಾಯ ಸಾವಿರಾಯ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಗುಂಪುಗಳಿಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ನಾನು ಅಪ್ರಾಗಣ್ಯನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಹರಾಜರ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಮಹರಾಜರು ಅಪ್ರಾಗಣ್ಯನ್ನು ಓದಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಟೀಲರೆ ನಾನು ನಿತ್ಯಪೂ ಹೀಗೆಯೇ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿರೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅಪ್ರಾಗಣ್ಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಕುತ್ತಿರಿ ಎಂದು ಕುಚೇಷ್ಯೆಯ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಕಳುಹಿಸು, ಕಳುಹಿಸು ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಅಗುಂಪಿದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದ ಆವರ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಹಿಗೊಂಡು ನೀರು ಕಳಿಯಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರು. ಹಕ್ಕಿಗಳು ಆಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಳಿಡಿ ಧಾನ್ಯತಿಂದು ನೀರು ಮಾಡಿದು ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನನ್ನು ನೋಡಿ ದಿಗ್ರಿಮೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಆ

ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಈ ಜಮೀನೆ ಅವರದಲ್ಲಿವೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸು ತಡೆಯಲಾರದೆ. ಪಾಟೀಲರೆ ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ದೊಡ್ಡ ಸಾಧು ಆಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರೆನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬೆಷ್ಟೆ ಮಾತಿಗೆ ಆವರೇನಂದಾರು? ಸುಮ್ಮನೆ ಮೌನವಹುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ವ್ಯಧವಾದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆವರಿಗೆ ಎಂದೂ ಆಸ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿವರವಂದರೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಟಾವು ಮಾಡಿದನಂತರ ನಮ್ಮ ಜಮೀನಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಧಿಕ ಇಳುವರಿ ಆವರ ಜಮೀನಿನಲ್ಲೇ ಬಂದಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗಡಿ ಉದ್ದುದೆ ಒಂದು ಸರ್ವ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಾನು ಆದನ್ನು ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿದೆ. ಆದು ಆವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಸಮಧಾನವಾಯಿತು. ಇದು ಯೋಗ್ಯ ಮನುಷ್ಯರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ ಎಂದು ಬೇಸರದಿಂದ ನುಡಿದರು. ಆವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪು ಕರಿಣ ಮಾತು ಆಡಿದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲು. ಆವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಕೆಡುಕ್ಕಿಸಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಇವ್ವಾದರೂ ಆವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆ ಇತ್ತು. ಯಾವಾಗ ಆವರ ಸ್ವಾಮಿ ಆದರೋ ಆಗ ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಖಿವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ನೀರು ಬಂದಿತು. ಆ ಮಹಾಪುರುಷನಿಗೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕರಿಣ ಮಾತಾಡಿದ್ದನೋ, ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದನೋ. ಆದರೂ ಆವರ ಒಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಘಯವಾಯಿತು. ಆವರ ಸಾಧು ಆದರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮವೇ ಕಣ್ಣಿರು ಕರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳುವಾಗ ಆ ವ್ಯಾದ್ಯ ದುಃಖಿದ ಭಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಂಚನ್ನು ರುಮಾಲಿನ ಸರಗಿನಿಂದ ಬರೆಸಿಕೊಂಡೆ.

ಬಡವರ ಉದ್ದಾರಕ

ಹಳ್ಳಿಯ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವ್ಯಾದ್ಯರನ್ನು ಭೇಟ ಮಾಡಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರೇ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದುಃಖಿದ ಧಾಯ ಮುಹಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ನೀರಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾತುಗಳು ಒತ್ತರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಆನಾಧನಾಜಿ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋದೆ. ನಮ್ಮ ಅನ್ನದಾತ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಿಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿ ಆಳಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಡವರು, ಶೊಢರು ಆವರನ್ನು ದೇವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಲ್ಯಾನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆ ಮಹಾಪುರುಷನಿದೆ. ನಾವು ಸುಳ್ಳಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರಸ್ಪೀಯರನ್ನು ಭಂಗವಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಕಾರಣ ಆ ಮಹಾಪುರುಷನು

ಉವಡೇಶದ ವ್ಯಾಧಿ! ಕನಸುಮನಿಸಲಿಲ್ಲ ಆವರೇ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು-ಮೂರು ಬಾರಿ ಸ್ವಷ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅಶೇಷಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆವರ ದರ್ಶನ ಮತ್ತಿನ್ನಂದು? ನಮಗೆ ಇನ್ನು ಎಂದು? .. . ನಿಬ್ಬಿಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರದು:ಖಿಕ್ಕ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಿಕಟವರ್ತೀ ವ್ಯಾಧನ ವಿವರಣೆ

ಅಚಾಯ್ ಶ್ರೀಯವರ ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನದ ನಿಕಟ ಪರಿಚಿತ ರಾಮ ಭೀಮ ಸಂಗಾವೆ. ಹಂಚೆಮು ಜ್ಯೇನ ಗೃಹಸ್ಥ. ಅಚಾಯ್ ಶ್ರೀಯವರ ಅಳ್ಳಾ ವರ್ಧಾಮಾನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಒರಿಗಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆವರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಹೊರಬಿಟ್ಟು.

“ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಆವರೊಡನೆಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆವರು ಬಹಳ ಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಜಗತ್ವಾದುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ವಾನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕವರಿಯವಾಗೇ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳಿಯ ಬುದ್ದಿವಾದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿನ್ನಲು ಜೋಳವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಮೋಜು-ಮೋಳಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮುನಿಗಳು ಬಂದರೆಂದರೆ ತೀರಿತು. ಆವರೊಡನೆ ಕಮಂಡಲ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟೇ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರೊಡನೆ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಭೋಜನದ ವೇಳೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮನಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಳಿದ ವೇಳೆಯನ್ನು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ಸ್ವಾಧಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರ ತಾಯಿಯೂ ಭಾವಿ ತೂಕದ ಹೆಂಗಸು. ನಮ್ಮನ್ನೇಲ್ಲಾ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಂತೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮನ್ನೇಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಗಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಎಂದೂ ಕದಿಯಬಾರದು. ಸುಳ್ಳಿ ಹೇಳಬಾರದು. ಕಟ್ಟಿಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರ ಮನಯಲ್ಲಿ ಹಾಲುತ್ತಿದ್ದ ಬಂಡಾರವೇ ತುಂಬಿತ್ತು.

ನಾನು ಮಹಾಜನರೊಡನೆ ಸುಮಾರು ಇಂದ ವರ್ಷಗಳಾವರಿಗೆ ಇದ್ದೆ. ಆವರೊಡನೆ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಏಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜಮೀನಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆವರ ಉಳಿಟ ಬಹಳ ನಿಯಮಿತ. ಆಭಕ್ಕದ ಮಾತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ವೇರಾಗ್ಗೆ ವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ಆಗುತ್ತೇನೆಂದು ಯಾರ ಹಕ್ಕಿರವೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆವರ ಯಾವಾಗ ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಆಗ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ದು:ಖಿಯಿತು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ವ್ಯಾಧನ ಕಣ್ಣಗಳು ಹಳಗೊಡಿದವೇ. ದು:ಖಿದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರೋಸಿಕೊಂಡ. ಆವನ ಗಂಟಲು ಬಿಗಿದು ಬಂತು. ಮಾತುಗಳು ಮುಂದೆ ಹೊರಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಹೃದಯ ಭಾರವಾಯಿತು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಮೌನವಹಿಸಿದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿತೊಡಗಿದ.

“ದೀಕ್ಷೆ ನಂತರ ಕೊಗನೀಲಿಯಲ್ಲಿ ಆವರ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ನೀವಂತಹ ಸಂಸಾರದ ಪಾರವನ್ನು ಕಂಡಿರಿ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಈ ಸಂಸಾರದ ರಾಜಿಯಲ್ಲೇ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ವಂದಿಸಿದೆ.

“ಆತ್ಮ ಕಲಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊ. ಆದಕಾಜಿ ಜನೇಂದ್ರ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಂದ್ರ ಇದ್ದೇ ಇದು” ಎಂದು ಅಶೇಷದಿಸಿದರು.

ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಮೊದಲು ತಂಗಿ ಕೃಷ್ಣಾಭಾಯಿಯೊಡನೆ ಶಿವಿರಿಂಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಲ್ಲಿಂದ ಬರುವಾಗ ಅಜನ್ಯ ಏಕ ಭುಕ್ತ ನಿಯಮ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಂದರು. ಆಪ್ಯಾಚೆ ಮತದಷ್ಟು. ತಾತ್ತ್ವಿಕಗೌಂಡ ವಾಟೀಲ, ದೈನಷ್ಟೆ ಚೌಗುತಿ (ಅದಿ ಸಾಗರ ಸ್ವಾಮಿ) ಮತ್ತು ಸಾತಗಿಡ (ಅಚಾಯ್ ಶ್ರೀಯವರು) ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಸದಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಕುಮಗೌಂಡ ಶಾಸ್ತ್ರ ಒದುತ್ತಿದ್ದು. ಆವರು ವಿವರಕೆ ಹೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಮಗೌಂಡನ ಕಂತ ಬಹಳ ಮಧುರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮಧುರ ಕಂತದಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಾಚನದಿಂದ ಆವರ ವೇರಾಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಪುಟದೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆವರ ವೇರಾಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ಕುಮಗೌಂಡನ ಕಂರವೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವು.

ಆವರು ತಾಯಿಯೊಡನೆಯೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಪರಿವಾರದ ಜನಗಳಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಧಾರ್ಜನ ಪರಾಯಣರು. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಧಾರ್ಜನದ ವೆತ್ತಿಗಂಗೆ ಸದಾ ದುಮದುಮಿಸಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬು ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಧರ್ಮಧಾರ್ಜನದ ಅಪೂರ್ವ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಜ್ಯೋತಿಂಗಣಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಚಾಯ್ ಶ್ರೀ ಮತ್ತು ವರ್ಧಾಮಾನ ಸಾಗರರು. ಈ ಜ್ಯೋತಿಂಗಣಾದಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಸಂಯ್ಯಾ ಚಂದರಂತಿದ್ದರು. ಸ್ವರ್ಗದ ಸೀಮೆಯೇ ಆವರ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು”

ದೀಕ್ಷೆ ನಿಬ್ಬಿಸಿರೊಡನೆ ರಾಮ ಸಂಗಾವೆ ಮೆಲು ದನಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರಿದ “ಈ ಮಹಾಜನರು ನಮ್ಮನ್ನೇಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಹುದೂರ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರು. ಈಗ ನಾವು ಆವರನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀರೆ. ನಿತ್ಯ ಆವರ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆವನ ಏರು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿದೆ ‘ಅರೇ! ಆವರೇ ನಮ್ಮ ತೀರ್ಥಾಂಕರರು. ಆವರೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ಯಾ. ಆವರ ಮಾತೇ ನಮಗೆ ದಾರಿ ರೀತ ಆವರನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಶೂಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೆ. ಆವರಿಗೆ ಶತಕೋಟಿ ವಂದನೆಗಳು’ ಇಂದ್ರ ಹೇಳಿ ಆ ಮುದುಕ ಮೌನವಹಿಸಿದೆ.”

ನಂತರ ನಾವು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ಜನಗೋಂಡ ಪಾಟೀಲು. ಆವರು ಅಚಾಯ್ ಶ್ರೀಯವರ ಕಡೆಯ ತಮ್ಮನ ಮುಗ್ಗ. ಅವರನ್ನು ಜಯಸಿಂಗಪುರದಲ್ಲಿ ತಾಂಡ.ಕ.ಜಾಲಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾದವು. ಆವರೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ ಚಚ್ಚೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿದವು.

“ಕಾಗ ನನ್ನ ಯಥಾಗ್ನಿ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯು ಸ್ವರಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದೆ. ನಾನು ಆಗ ಬಹಳ ಹರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆ ನನಗೆ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿತ್ಯ ಭಗವಂತನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು ಆದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಿಗಳೂ ವಾಹ್ನಿಯಾಗುತ್ತವೆ - ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಮನಗೆ ಆದಿಸಾಗರ ಅಂಕಲೀಕರ್ತಾ. ದೇವೇಂದ್ರಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂತಾದವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ ಬಹಳ ಶೈಲ್ಯಾಯಿಂದ ಆವರಿಗೆ ಆಹಾರ ದಾನ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಯಾಪಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಗು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬೇಡ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ ಎಂದು ತಿಳಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತಿಥಿ ಸತ್ಯಾರದಿಂದ ಆವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಂದ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆವರ ಮಾತಿಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಬೆಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಕುಡರೆ ಆವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಆವರವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಯಾಗಿದ್ದರು. ಆವರ ಸುತ್ತಲೂ ಸದಾ ಉರಿನ ಸ್ವೀಯರು ಸುತ್ತುವರೆದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕವ್ಯ-ಸುಖಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಚಾಯ್ ಶ್ರೀಯವರ ಬಗ್ಗೆ

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚಚ್ಚೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಬಾಧು ವರ್ಷದವನಾಗಿದ್ದೇಗೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಹರಾಜರೇಡನೆ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದು. ನನ್ನನ್ನು ಹಾಸಿಯೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರು ಕೆಳಗೆ ಕವ್ಯವಾದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಭಾತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಯಿಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ವಂಚೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಜಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೆ ರತ್ನಕರೆಂಡಕ ಶಾಪಾಚಾರ ಗ್ರಂಥದ ಶೈಲೀಕಗಳನ್ನು ಬಾಯಿ ಪಾಠ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಬೆಳಗೆ ಸ್ಮಾಲಿಗೆ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಂದಾಗ ಆವರೇ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಉಟ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ಬಾಧಾಮಿ ದ್ವಾಕ್ಷ ತಿನ್ನಲು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣೆನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಳಿಯ ರಸಫುರಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರು ನನ್ನ

ತಾಯಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಧ್ಯರಿಂದ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣಾಳಾದಳು.”

“ಮಹರಾಜರ ದೀಕ್ಷಾನಂತರ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಾಯಂಕಾಲ ತುಗ್ಗಾದಲು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಅಳ್ಳಿ ಮೃತ್ಯುವಾದ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ಕೊಡು ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಷಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಲ್ಲಿಗೆ ಆವರ ಮಿತ್ತ ರುದ್ರಪ್ರ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರೊ ನನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು”

ಮಹರಾಜರ ಮಾತಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಲು ಅಂಗಡಿಗೇ ಹತ್ತಾರು ಜನ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲನಗೋಡ ಪಾಟೀಲರೂ ಒಬ್ಬ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆವನು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಹರಾಜರು ಆವನನ್ನು ಆವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಆವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲ್ಲಿ ಏನ್ನು ಸೊಂಗಿಸಿ ಏನ್ನೇ ಏನ್ನೇ! ನೇರವಾಗಿ ಜಮೀನಿನತ್ತೆ ಹೋದರು. ಆಲ್ಲಿ ಆವನು ಕುತ್ತಿಗೇ ನೇಣಿ ಕುಣಿಕೆ ಸರಿದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೇನು ಸಾಯಿವ ಸಿದ್ಧಿ ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಹಿಡಿಹೋಗಿ ಆವನೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿ ಕರೆತಂದರು. ಆವನು ಮುಂದೆಂದೂ ಆತ್ಮ ಹತ್ತೆಯ ಯೋಚನೆ ಮಾಡರಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿಂದ ಶಾಂತಿ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲಾವೂ ಮಹರಾಜರ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿತ್ತು. ಮಹರಾಜರು. ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಏಕ ಭೂತ ನಿತ್ಯವೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವಾಗ ಮಹರಾಜರು ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸಮಕ್ಕೆ ಮಿದೀಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದರೂ ಆಗ ನಾನು ಆವರ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಆತ್ಮದ್ವೈ. ಆವರು ಬಹಳ ಶಾಂತ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಮಾಧಾನ ಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂಗಿ ಕೃಷ್ಣಾಭಾಯಿ ಬಾಲ ವಿಧವೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ವೃತ್ತ- ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಶ್ರೀತಿ ಇತ್ತು. ಆವಳಿಗೆ ಅತಿಥಿ ಸೇವಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹವಿತ್ತು.”

ವರ್ಧಾಮಾನ ಬಾಗರ ಮನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಜನಗೋಂಡ ಪಾಟೀಲರು ವರ್ಧಾಮಾನ ಸಾಗರರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೆಡಿದರು.

“ಆವರು ಬಹಳ ಪರೋಪಕಾರಿ. ಆತ್ಮಂತ ದಯಾಳು. ಆವರು ಬಹಳ ಬೆಳ್ಳಿ ಸೃಭಾವದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನಾನು ಆವರನ್ನು ಬಾಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ಮಹರಾಜರನ್ನು ಆಪ್ರಾ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆವರು ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ‘ಆಪ್ರಾ’ ಆದರು. ವರ್ಧಾಮಾನ ಸಾಗರರು ಜಯಸಿಂಗಪುರದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಅ-ಇ ಗಂಟಿಗಳ ಕಾಲ ಕಾಯೋಪ್ಪಗ್ರಾ ಧಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿತ್ತಿದ್ದರು”

ನನ್ನ ತಂದೆ ಲೋಕ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪ್ರಮೀಣರಾಗಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಅವರೇ ಖಿಡ್ಗಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಸ್ತು ಚಚ್ಚೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಹರಾಜರ ನಡುವೆ ವಾದ ವಿವಾದ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ತತ್ತ್ವ ಮಂಥನ ಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಸನ್ನೊ ಗೋಧರಲ್ಲಿ ಅಜೇವ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಅವರಿಭೂರಿಗೆ ಮಹರಾಜರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಾದ ಭಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಮಹರಾಜರು ರಾಮನಂತಿದ್ದರೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂತೆ ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮರುಮಾತಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತಂದೆಗೂ ಮುನಿದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆ ಪ್ರಬುಲವಾಗಿತ್ತು. ದುರಧ್ಯವ್ಯವಹಾರ ಅವರಿಗೆ ಆಸ್ತ್ರಮಾದಿಂದ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಿತು.”

ಅನಂತರ ನಾವು ಪ್ರಲ್ಲಿಕ ಸುಮತಿ ಸಾಗರಚೆಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಉಳಿನೇ ಹೆಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಲ್ಲಿಕ ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಧೈಯ ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿ.

ಸಮದೋಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೦ ವರ್ಷಗಳ ಮೇದಲು ಅವರ ದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಸಮಾಗಮ ಆಗುತ್ತಲೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಧೈಯ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗುರು ದೇವನ ಸಮಾಗಮದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ನಾನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಆತ್ಮ ಸಂಬಂಧಿ ಅನೇಕ ವಿಚಾರ ಚರ್ಚೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರ ಉತ್ತರದಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಕೆವಾಟ ತರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಕಥನ ಶೈಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವರೂಪದ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ಒಡೆದು ಮೂಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಮದೋಧಿಯಿಂದ ಕೊಣ್ಣಿರಿನಲ್ಲಿ ಚಾತುಮಾರ್ಗದ ನಿಂತರು. ಯಾವ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಆಸನವನ್ನು ಅವರು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಪುಳಿತು ಗಂಟೆಗಷ್ಟುಲೇ ಚಚ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

೧೨೨೨ ಅಂತರಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಸಮ್ಮೀದ ಶಿಖಿಗೆ ವಾದಯಾತ್ಮ ಹೇರಬಿರು. ನಾನು ಅವರ ಜೊತೆ ಚೊಂಡಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆದು ಹೇಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಯಾಪ್ತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನ ಮೇಲಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ಅವರ ಜೇವನ ಕುಮಣಿನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಗುಣಗಳು ಇದ್ದುದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಿರ್ಜನ ವಾದ ವಿವಾದ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಹರಿಸಿದಿಂದ ತಮ್ಮ ಅನುಭವ ತಿಳಿಸಲು ನೇನಿಂದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿದರು.

ಭಯುದ ಸಂಚಾರವೇ ಆಗುತ್ತಿರಲ್ಲ. ನಿಭಾಗೀತ ಮಹಾತ್ಮನ ಸ್ನಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಿರಿಗೂ ನಿಭಾಯತೆ ಸ್ವಯಂ ಮುಟ್ಟಿತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದಾದರೂ ದೂಡು ವಿವಶ್ವ ಬಂದೊದಗಿದರ ಅವರ ಪ್ರಣಾಲೀ ಸ್ವರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲ ವಿಷ್ಣುಗಳೂ. ನಿನಾಮವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಅವಾರ ಕವ್ಯಗಳು ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಆ ಮಹಾಪುರುಷನ ಪ್ರತಾಪದಿಂದ ಕವ್ಯಗಳಿಲ್ಲಾ ನವ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಮಾಂಸ ತ್ಯಾಗ ಪ್ರತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.”

ದಯಾ ಧರ್ಮದ ಮಹಾಪ್ರಚಾರಕ.

ಆಚಾರ್ಯ ಮಹರಾಜರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಕರ್ಷಣೆ ಆತ್ಮಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಟನೆ ನಡೆಯಿತು. ದಹಿಗಾಂನಲ್ಲಿ ವಂಚಕಲ್ಯಾಣ ನಡೆದು ಬಿಂಬಿರ ಪ್ರಲ್ಲಿಕ ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ವೀಕಿತರಲ್ಲಿ ತಪಥ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಇದು ಹೇಗೂ ಮಹರಾಜಿಗೂ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ನಂತರ ಅವರ ಚಾತುಮಾರ್ಗ ಆಕರ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಆಲ್ಲಿ ಮರ್ಮಸ್ವಾಂತಿರ್ಯ ಉಪದೇಶ ಕೊಡತೆಡಿದರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಸಗಂಗೆ ಭೋಗಿಸಿದು ಹರಿಯಿತೆಡಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏಂದ ನನಗೆ ವ್ಯಾಗ್ನಿ ಒತ್ತರಸಿ ಬಿರ್ಕೆಡಿತ್ತು. ನಾನು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ಆಗ ದಹಿಗಾಂನಲ್ಲಿ ವಂಚಕಲ್ಯಾಣವೂ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಅನಂತರ ನಾಂದ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಲ್ಲಿಕ ದೀಕ್ಷೆ ಗುಹಣ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನೆಂತಹ ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಿಲ್ಲಿಸೆಂದು ನನ್ನ ಸ್ವೀಕಿತರು ಹುಗರವಾಗಿ ಆಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆಚಾರ್ಯ ಶಾಂತಿ ಸಾಗರ ಮಹರಾಜರ ಸ್ನಾಧಿ ಪ್ರವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅವರ ದಿವ್ಯ ವಾಸಿ ನನ್ನ ಮೇಹಚ್ಚರವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥನಾನ್ವಯಿ ಮಾಡಿತ್ತು.”

ಭಟ್ಕಾರೆಕ ಜೆನಸೇನರ ಸ್ವರ್ಗರ್ಹ.

ಭಗವಜ್ಞನೇನರ ಪವಿತ್ರ ಶೀಲವನ್ನು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಆಲಂಕರಿಸಿದ ಮಹಾಪುರುಷರು ಭಟ್ಕಾರೆಕ ಜನಸೇನರು. ನಾವು ಅವರನ್ನು ತಾ. ೧೧.೫. ೫೨ ರಂದು ಬೇಟಿಯಾದೆವೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಲು ಆರ್ಥ ಮಾಡಿದೆವೆ. ಆಗ ಅವರು ಹರಿಸಿದಿಂದ ತಮ್ಮ ಅನುಭವ ತಿಳಿಸಲು ನೇನಿಂದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿದರು.

ಅಪಾರ ತೇಜಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ

ಸನ್ ಗಂಗಾರ ಮಾತು. ಆಗ ಆಚಾರ್ಯ ಶಾಂತಿಸಾಗರರು ನಮ್ಮ ನಾಂದನೆ ಮರಹೈ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆವರು ಒಂದು ಗುಂಪಾದಲ್ಲಿದ್ದರು. ನಾನಾಗ ಪಲಾವಸ್ಯೇಯಲ್ಲಿದ್ದು. ಆವರ ಮುವಿದಲ್ಲಿ ಆಪೂರ್ವ ತೇಜಸ್ಸು, ಆಪೂರ್ವ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ಆವರ ಚರಣಗಳಿಗ ವಂದಿಸಿ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆವರ ಶಾಂತ ಮುದ್ಯಯನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದೆ. ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆವರ ಆಪೂರ್ವ ಶಾಂತಮಯ ಮುಖ ಮುದ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ಅಯಃಾಂತರದಂತೆ ಹಚ್ಚು ಹಚ್ಚು ಆಕ್ಷಿಸ್ತೆಂದರಿತು. ನಾಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಗಳು ಜ್ಯಾನ ಅಜ್ಞನರು ಬಂದು ಆವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಹೊಳಗೆತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಆವರ ಆವಿಂದ ಶಾಂತಿ ತೇಜೋಮಯ ಮುಖ ಮುದ್ಯಯಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಿತಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರ ತತ್ವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಅನುಭವದ ಆಳದಿಂದ ಭೋಗರೆಡು ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. ಆವರ ಯುಕ್ತ ಯುಕ್ತ ಮಾತುಗಳು ಎಲ್ಲಾರಂಗ ಅನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆವರ ವಣಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಾರತೆಯಾಗಲಿ. ಉಗ್ರತಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಹರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೂಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಜರಿಲವಾದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬಹಳ ನಾಜೂಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಸಾಧು ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಆರಾಧ್ಯ ದ್ವಿವರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಜೀವನದ ತೇವಾಯಿತ್ವವನ್ನು ಆವರ ಚರಣ ಮೂರಿದಲ್ಲೇ ಕಳೆಯಬೇಕಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಆವರ ಅಲೋಕ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾನೆ ಉಂಟಾದ ಅನಂದವನ್ನು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಆತ್ಮ ಪ್ರತಿಯಿನ್ನು ನಾನು ವರ್ಣಿಸಿಲಾರೆ. ಆವರು ಸದಾ ಆತ್ಮ ಚಿಂತನೆ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರ ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಷ್ಟ ಮತ್ತು ನಿರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಏ ಮತ್ತು ಏ ಮಿಡುಕದೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದು ಹೃದಯದ ನಾಡಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಮಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಹೃದಯ ಗ್ರಾಹಕವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆವರ ದಿವ್ಯ ಜೀವನದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡ ನಾನು ಆವರನ್ನು ನನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದ್ವಿವರೆಂದು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು. ಆವರ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಆದೇಶನುಸಾರ ನಡೆಯುವೇ ನನ್ನ ಪರಮ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆವರಿಗೆ ಬಹಳ ದಯಾಧ್ಯಾತ್ಮ ಇತ್ತು.

“ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾರ್ಥಿಪಯಿಯಾದುದರಿಂದ ನಾನಾ ಜರಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ದೇಶಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಕರಣ ಪರಸ್ಪರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಘಾಜುಶೀಯವರು ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಸಿಕ್ಷಿಂದು ಪರಿಹಾರೋವಾಯ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದ ಆನೇಕ ಸಂಕಟಗಳು ದೂರಾಗಿವೆ.

ಎಷ್ಟೇ ಬಾರಿ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶೈಕ್ಷಣಾದ ಸಂಯಮ ಮಾರ್ಗಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಉಪದೇಶಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆವರ ಮಧುರ ಮಂಗಲ ಸ್ವಷ್ಟಿ ಬಾರದ ದಿನವೇ ಇಲ್ಲ. ಆವರ ಪಾವನ ಸ್ವರಣೆಯೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ದೊಡ್ಡ ನಿಧಿ. ಆದರಿಂದ ನಾನೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆನಂದ ಸಿಕ್ಕಿದೆ” ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಆವರ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ಹೋಳಷ್ಟ ಏಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ಸದ್ಗುರುವಿನ ಸ್ವರಣೆಯಿಂದ ರೋಮಾಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲದ ಜೀವಕೀ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಮರೀಚಿಕೆಯಂತೆ! ಆನಂತ ಕಾಲ ಜೀವಿದು ಹೊಗಿದೆ ಯಾವ ಪರಮಗುರುವಿನ ಕೃಪಾಕಣಾಕ್ಷ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಜೀವ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆಯೋ ಆ ಭಾಗ್ಯ ದೂರಿತಾಗ ಜೀವಕ್ಕಾಗುವ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಸಿಮೆ ಎಲ್ಲಿ? ಅಂತಹ ಆನಂದದ ಚರಮಸೀಮೆಯನ್ನು ಆವರು ಬಹುವಿಶಿಷ್ಟಿಸಿದ್ದರೆನ್ನಬೇಕು!

ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ

ಮಹಿಸಾಲ್ ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀ ಮಲಗೊಂಡಾ ಕೇಶಗೊಂಡಾ ಪಾಟೀಲ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ನಿಕಟ ಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಹಾಶಯ ಕಲಪ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದ.

“ಸನ್ ಗಂಗಾರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯ ಮಹರಾಜರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ಆವರ ಪ್ರಭಾವ ಆಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಆವರ ಶಾಂತ ಮತ್ತು ತಪೋಮಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ರೋಮಾಂಚಿಸಬೇಕುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಿನ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಇನ್ನೂ ನಾನೆ ನಿಸಂಪಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಮಹರಾಜರು ತಮ್ಮ ಜೀವತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಜನಗಿಂಡಾ (ದಂದಾಸ ಸಮದೋಳಿಕರ್) ರವರಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತೆರಳಲು ಆಳ್ಳಾಪಿಸಿದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೊರಟಿ ಆವರ ಆಳ್ಳಿಗೆ ಆವಾಕ್ಷಾಗಿ ಹೊದರು. ಆವರ ಮನಸ್ಸು ಗುರುಚರಣದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರಲು ಹಾಕೊರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಗುರುಚರಣಗಳನ್ನು ಆಗಲಾರಾರದೆ ದುಸುಡಿಂದ ಕಂಕರ್ವ ಮೂರಧನಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮಹರಾಜರ ಕಟು ಆಳ್ಳಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೊರಬಿತ್ತು. ‘ಜಗೋಂಡಾ! ಒಂದರಕ್ಷಣವೂ ತಡ ಮಾಡದೇ ಉಂಗಿಗೆ ಹೊರದು’ ಆ ಆಳ್ಳಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನೋಽಿ? ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ. ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಆಗಲುವ ಕಂದನಂತೆ ವಿಹ್ವಲಾಗಿ ತನ್ನಿನತ್ತೆ ಭಾರವಾದ ಕಾಲುಗಳನ್ನೇ ಥಯುತ್ತಾ ಹೊರಟಿ. ಆವನು ಉಂಗಿಗೆ ಹೊಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ! ದೊಡ್ಡ ಅನಾಹತವೇ ನಡೆದು ಹೊಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಪ ಆವ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಜಮಿನಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಹಾಕಿದೆ! ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಮಹರಾಜರ ಆಳ್ಳಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಆಗ ತಿಳಿಯಲು. ಆವರಿಗೆ ಆ ಘಟನೆಯ ಯಾವುದೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆನ್ನಬೇಕು!

ಸಂಕೇತ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಮಹಾಯೋಗಿಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಬಲ್ಲರು”

ಗೃಹಸ್ಥ ಸನ್ಯಾಸಿ.

ಮಲಗೊಂಡಾರವರು ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು.

“ಯಾವಾಗ ಮಹಾಜರು ಮನಯಲ್ಲೇ ಬುಹುಂಚಯ್ಯ ಪ್ರತಿಮಾಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ ದಿನಕಳಿಯತ್ತಿದ್ದರೇ ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಲ್ಳಾ ಧ್ವನಿ. ಅಧ್ಯಯನ, ಮನನ, ಚಂತನದಲ್ಲೇ ಕಳಿಯತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಕುಟುಂಬದವರೊಡನೆದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಂತೇ ಇದ್ದರು. ಮಾತು ಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅದರೂ ಆಸಮಾನ ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಉಡಿಗೆ ತೆಂಡಿಗೆ ತೀರಾ ಸರಳ. ಉಟ ತೀರ ಸರಳ. ಮತ್ತು ನಿದೋಷ. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಮನಯಲ್ಲಿ. ಹೊರಗೂ ಬಹಳ ಗೌರವವಿತ್ತು.

ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಸರ್ವ ಲೀಲೆ

“ಮಹಾಜರ ತಪಶ್ಯಯ್ಯ ತಪ್ಯತವಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಇ ಗಜ ಉದ್ದದ ಸ್ಥಾಲಕಾಯದ ಸರ್ವಪೂರ್ಣಂದು ಅವರ ಮೈಯೇರಿ ಇ ಗಂಟಿಗಳ ಕಾಲ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಸರ್ವ ಬಹಳ ಭಯಂಕರವಾದುದಲ್ಲದೆ ಹಚ್ಚಿ ಭಾರವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಮಹಾಜರ ಶರೀರ ಆತ್ಮಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದುದರಿಂದ ಆ ಭಾರವಾದ್ದು ಅವರು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಎರಡು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ನಾನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ. ಆಗ ಅವರು ಪ್ರಸನ್ನ ಮುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ತೆಜಸ್ಸಿತ್ತು. ಅವರ ಸ್ವಿರತೆ ಆತ್ಮದ್ವಿತವಾಗಿತ್ತು”

ವ್ಯಾಘ್ರ ಸ್ವೀಕ್ಷ

ಮತ್ತೆ ಹೇಳತ್ತೆಂದಿರು.

“ಮಹಾಜರು ಗೋಕಾಕದ ಒಂದು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಯಾಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ನಿಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಸಿಹಾದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿಬಿಡವಾಗಿದ್ದವು. ಆಷ್ಟು ಮತ್ತು ಚತುರ್ಧಾತ್ಮಿಯ ಪರಾತಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿಂದ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ಮೌನವತ ಧಾರಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗಿಂ ಕಂದರಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಧ್ವನಿದಲ್ಲಿ ಸಂಂಗ್ರಹಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅನೇಕ ವಾಘಾವುದಿ ಹಂಸಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆಲ್ಕಿಗಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರೇನು? ಸಾಮ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಈ ಕೋಲಾಹಲಭರಿತ

ಜಡದ ಜಂಧುಬಿಂದ ಮನವನ್ನು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಅನಂತ ಅಟ್ಟಿತ ರಾಮನಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ಆ ಮಹಾಯೋಗಿಯ ಅದ್ವಿತೀಯ ಶಾಂತ ರಸದಿಂದ ಆ ಕ್ಷಾರ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಕ್ಷಾರತ್ವನ್ನು ತೊರೆದು ಸಾಕಿದ ಬೆಳ್ಳನಂತೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಕೂಡಿದ್ದ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಮ್ಮೆ ಗೋಕಾಕದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಣ್ಣಾರು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ವ ಅವರಿಗೆ ಧ್ವನಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾಗಿ ಹೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಟಲಿತರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಧ್ವನಿದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮುಳುಗಿದರೇ ತೇರಿತು! ಪಜ್ಜಾತದಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ವಿಟಲಿತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ!

“ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಸಮದೊಳಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆಷಾದದ ಅಷ್ಟಮಿಯ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ನವಮಿಯ ಪ್ರಭಾತದವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಆಸಂದಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯದ ಆರಿವನ್ನು ಕಡಿಮೆಕೊಂಡು ನಿಷ್ಣಂವರಾಗಿ ಅವಿಂದ ಧ್ವನಿದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಾದುರೂ ಮಹಾಜರು ಶುದ್ಧಿಗೆ ಬಾರದಿರುವುದು ಶಾವಕರಿಗೆ ವಿವಂಚನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಉದ್ದೇಗವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದ ಜೆನಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮಲ್ಲಾಗೆ ತರೆದು ನೋಡಿದರು. ಮಹಾಜರಿನ್ನೂ ಯೋಗ ನಿಧ್ಯಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಶರೀರ ಅಷ್ಟು ತೇಜಸ್ಸಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾವಕರಗಡಿಬಿಡಿ. ಬಾಹ್ಯದ ಗೊಂದಲ ಯಾವುದೂ ಅವರ ಧ್ವನಿಕ್ಕೆ ಚ್ಯಾಟಿ ತರಲಿಲ್ಲ.”

“ಅನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧು ಸಂತರು ಮತ್ತು ಮಾಧಿಕರು ಅವರ ಭಾರಿತ ಮತ್ತು ಉಫೆ ತಪಶ್ಯಯ್ಯಾಯಿಂದ ಆಕಾಂತಿಕಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವರ ಶಿಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಸ್ರ ಸ್ವಿಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು”

ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಆಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಪ್ರತಿಬಂಧ

“ಒಮ್ಮೆ ಕೊಣ್ಣಾರದ ಸಮೀಪವಿರುವ ಇಸ್ಕಾಮಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಹಾಜರಿಗೆ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ತೊಡಕನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ. ಕೃಷಣಾರ್ಥದಲ್ಲೇ ಆ ವಿಚಾರ ಆಕ್ಷಪಕ್ಷದ ಹೆಳಗಳಿಗೆ ಕಾಳಿಭೂನಂತೆ ಹಬ್ಬಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಸಾವಿರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಜ್ಯೇನ ಶಾವಕರು ಲಾರಿದೊಣ್ಣೆ ಹಿಡಿದು ಉದ್ದಿಕೆಗೊಂಡು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಜನಗಳು ಭಯ ಭಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿಲುಕೊಂಡರು ಅವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಘಾಮಾನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ದುಸ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಆ ಅಂಥ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಧಿಕಾರಿ ತನ್ನ ಮತಿಬಿಷ್ಟ

ಅಳ್ಳಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತೇಜೋ ವಧಿಯಿಂದಾದ ಮಹಾ ಅವಮಾನದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. “ಆಚಾರ್ಯ ಶಾಂತಿ ಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜ್ಯೋ ಜ್ಯೇ” ಎನ್ನು ವಜಯಘಂಡದೊಡನೆ ಸಂಖ್ಯಾ ಶಾಂತವಾಗಿ ಮುಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪುಣ್ಯತಿಶಯ ಎಮ್ಮೆ ಪ್ರಭಲವಾಗಿತ್ತೀಂದರೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಉಪದ್ರವ ಕೂಡುವವರು ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಯಂ ಆವಶ್ಯಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಎಷ್ಟು ಕೂಡಲೇ ನಿವಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವರ ಗೌರವ ಕೀರ್ತಿ ಇಮ್ಮುದಿ ಪ್ರಾದೀಗೋಳ್ಳಿತಿತ್ತು.

ಜೀವ ರಕ್ಷೆ

“ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಪಾರ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಚೀನಾಗಿ ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವ್ಯಧವಾಗಿ ಯಾವ ಕುರ್ಯಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಆಸಕ್ಕೆ ವೇದನೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೋ ನಾ ಕಾಣೋ!

ನಡೆದದ್ದು ಇಷ್ಟೇ! ನನ್ನ ಪಾತ್ರೋದಯಿಂದ ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮುದ್ದುದಲ್ಲಿ ತೊನ್ನಿನ ಚೈನ್ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಸ್ತಕವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನನ್ನ ಮನೋವೇದನೆಗೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದುಃಖಿದಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟೇ! ಭವಿಷ್ಯದ ವಿಕಾರ ರೂಪ ಕಲ್ಪಿಸಿ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹೋದೆ! ಜನಗಳ ಮುಂದೂ ಬರಲು ನನಗೆ ಸಂಕೋಚವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದ ಬೇಯಿತ್ತಿದ್ದೇ. ನಾನು ನಿದ್ರೋಷಿಯಾಗಿದ್ದರೂ. ಈ ರೋಗದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಜನಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಹೀನಾಚಾರಿಯಿಂದು ಶಂಕಿಸುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಒಳಗೊಳಿಗೇ ನೋಯಿತೊಡಗಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ದುಃಖಿದ ಬಿಸಿ ಹಣಿಯನ್ನು ಬಿಸಿಯತೊಡಗಿದೆ. ಮಹಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ರೋಧಿಸುವ ಮಗುವನ್ನು ಸಂಕೈಸುವ ತಾಯ್ಯಾರುಳನಂತೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದರು. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಫೋರ ವಾಪದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದರು”

ವಿಕೀಭಾವ ಸೈಲ್‌ತೆರ್‌ದ ಪ್ರಭಾವ

ಆತ್ಮಂತ ಪ್ರಸಾದ ಪೂರ್ಣ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೈಯನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಸ್ವಾಂತಿಕ್ಯಸೂತ್ರ ವರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸಿದರು “ಹದರಬೇಡ! ನನ್ನ ರೋಗ ಬೇಗ ನಿವಾರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಪ್ರಾತಃಕಾಲ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಂಜ್ಯ. ಈ ತ್ರಿಸಂಧ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ವಿಕೀಭಾವ ಸೈಲ್‌ತೆರ್ ಪರಿಸು” ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ನಿಯಮ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ. ಸೈಲ್‌ತೆರ್ ಪರಣ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೋಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಜನಸ್ವಾಮಿ ಭವರೋಗ

ಮ್ಯಾದ್ಯ. ಅವನ ಸ್ವರಜೆಯಿಂದ ಸಾಧಾರಣ ಶರೀರ ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿರದೇ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವೇಳೆ ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ ಮಾತಿದ ಎಂದು ಅವರು ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು.

“ಆ ರೋಗ ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ನಿವಾರಣೆ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಆದು ತನ್ನ ಜನ್ಮ ಸ್ವಾಂತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚುಕ್ಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಉಳಿಸಿಹೋಗಿತ್ತು. ಮಹರಾಜರೇ ಆ ರೋಗ ಇನ್ನೊಂದು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ವಹಿಸಿದೆ. ಆ ಮಹಾಮುನಿ ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಮೃತಮಯ ಸಿದ್ಧ ಹಸ್ತವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರು. ಆಹೋ! ಮಹದಾಶ್ಯಯ್ಯ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಶಿಶುವಾಲನ ಮೂರನೆ ಕಣ್ಣಿ ಚಪ್ಪನೆ ನಾಶವಾದಂತೆ, ಅವರ ಧಿವು ಹಸ್ತದ ಸೋಂಕಿನಿಂದ ಆ ರೋಗ ಬೇರು ಸಹಿತ ಕೂಡಲೇ ನಾಶವಾಗಿತ್ತು! ಅವರ ತಪೋಸಾಮಧ್ಯ ಅತ್ಯಧ್ಯತವಾಗಿತ್ತು” ಇಮ್ಮು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಲೆ ತುಂಬಿ ಬಂದವು. ಗುರುಸ್ವರಜೆಯಿಂದ ಹೃದಯ ಉತ್ಪಂಥಿತವಾಗಿ ಉಮ್ಮೆ ಇಸುತ್ತಿತ್ತು”

ಈ ಘಟನೆಯ ಸ್ಕರ್ತಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಆಚಾರ್ಯ ಪಾಯಸಾಗರರಿಂದ ಧ್ಯಾಪದಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಜನದಾಸರಿಗೂ ಇಂತಹದ್ದೇ ರೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಆಗಿತ್ತೇಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ವಾತಾರಾವ ರೀತಿ

ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಹೂಜ್ ಉಚಾಯ್ಶ್ರೀಯವರಲ್ಲಿ ಅವರ ದೀಕ್ಷ್ಯಾ ಗುರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಲವು ಸಂಗತಿ ತೋಸಬೇಕೆಂದು ಪಾತ್ರಿಸಿದೆ. ಅಗ ಅವರು ಹೇಳಿತೆಗಿರು.

ದೇವೇಂದ್ರ ಕೇತ್ತಿ

“ದೇವೇಂದ್ರ ಕೇತ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿ (ಅವರನ್ನು ದೇವಪ್ತ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ) ಅವರಿಂದ ನಾವು ಜೀವ್ಯ ಸುಧಿ ಇಲ್ಲ ಶಕ ಸಂವರ್ತ್ಯಾ ಗ್ರಹಿಂತಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಭ್ರತ್ಯಾ ಕಿರಿಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ವಾಲ್ಯಾಣ ಸುಧಿ ಏಕಾದಶ ಸಂವರ್ತ್ಯಾ ಗ್ರಹಿಂತಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಮುನಿ ದೀಕ್ಷ್ಯಾ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅವರು ಬಾಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಚಾರಿಗಳು. ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇನಗಳಾದ ಗದ್ಯಗಿಯಲ್ಲಿ ಹೀರಸ್ಯ ಭಟ್ಕಾರಕರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಏರಿದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವದರಿಂದ ನನ್ನ ಆತ್ಮಹಿತ ಹೇಗಾದೀರು? ನನಗಿ ಈ ದುರುಷಾಬಿದ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅವರು ನಿಗ್ರಂಥ ದೀಕ್ಷ್ಯಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಕೇತ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾದರು. ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಹೂತ್ತಿರು ಧಾರಣೆ ಪಾರಣೆ ವ್ಯತಿ (ಒಂದು ಆಹಾರ ಒಂದು ಉಪವಾಸ) ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು”

ಆದಿಸಾಗರ ಮುನಿ

ಹೂಜ್ ಉಚಾಯ್ಶ್ರೀಯವರು ಆದಿಸಾಗರ ಮುನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿತೆಗಿರು.

“ಅವರು ಮಹಾ ತಪಸ್ಯಿ ಸಪ್ತಮೋಪವಾಸಿ. ಈ ಕ್ರಮ ಜೀವನ ಪಯ್ಯಂತ ಇತ್ತು. ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೆವಲ ಒಂದೇ ವಸ್ತು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂವಿನಹಳ್ಳಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಸ ಸಿಕ್ಕಿರೆ ಅವಿಪೂರಿಂದಲೇ ಏಳು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕಾಲಿಯಾವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೀರೆ ಮತ್ತಿನ್ನೇನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಅವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಅಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಅಂತಹ ತಪಸ್ಯಾನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಆಗಾಗ ನಮ್ಮೆ ಗಾಮಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ನಿಮಿತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮೆ ಮನಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಾದರೆ. ನಮ್ಮೆ ಅಂಗಾಧಿಯಲ್ಲೇ ಅಂದಿನ ಇರುಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಅವರೊಡನೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವು. ನಾವು ಅವರನ್ನು

ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೆಂತ್ರು ದೇವಗಂಗಾ ದೂದುಗಂಗಾ ನದಿಯಂದ ದಾಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು.”

ಆಗ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಮಹರಾಜ್! ಒಬ್ಬ ಬಿಲಿಷ್ಟ ಪುರುಷನನ್ನು ನಿಮ್ಮೆ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೆಂತ್ರು ಹೋಗಲು ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ?”

ಅವರು ಹೇಳಿದರು:

“ಅದೆಂತಹ ಕಷ್ಟದ ಮಾತು? ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶರೀರಪೀಡಿಯಾಗುತ್ತಿರಲ್ಲ.”

“ನಾವು ಆದಿಸಾಗರ ಮಹಾರಾಜರ ತಪಸ್ಯಾನಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರದಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಕಮಂಡಲವಿಗೆ ನಾವೇ ಬಿಸಿ ನೀರು ತುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಅವರ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಅವರು ಕೊಣಿಧ್ವರಿನ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿವಾಸಯೋಗ್ಯ ಅನೇಕ ಗುಹೆಗಳಿವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಧ್ವನಿ ಮುಗ್ಗಾರಿದ್ವಾಗ್ಯ ಒಂದು ಸಿಂಹ ಆಲ್ಯಾಗೆ ಬಂದಿತ್ತು.”

ನಾನು ಕೇಳಿದೆ: “ಸಿಂಹ ಬಂದಿದ್ವಾಗಿ ಭಯದ ಸಂಚಾರ ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ” ಆಚಾಯ್ಶ್ರೀ: “ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಆ ಸಿಂಹ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೆರಬು ಹೋಯಿತು.”

“ನಾನು ಕೇಳಿದೆ:

“ನಿಗ್ರಂಥ ದೀಕ್ಷ್ಯಾ ತೆಗೆದುಹಂಡಿ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮೆ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ಸಿಂಹ ಕಾಣಿಸಿಹೊಂಡಿತ್ತೇ?”

ಅವರು ಹೇಳಿದರು:

“ನಾವು ಮುಕ್ಕಾಗಿ ಪವತದ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಿಂಹ ಒಂದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರುರಿಯ ನೀರನ್ನು ತಡಿದು ಶಾಂತವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಂಖಾಬೀಳಗೆಳಿದ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹ ಕಾಣಿಸಿಹೊಂಡಿತ್ತು. ಸೇನಾಗಿರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆದು ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಾಘಾದಿ ಪಾಣಿಗಳು ಒಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಆದರೂ ಅದೆಂತಹ ಮಹತ್ಮ್ಯಾಗಿ ಮಾತು?”

ನಾನು ಕೇಳಿದೆ: “ಮಹರಾಜ್! ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಯಮನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಂತಿರವ ವ್ಯಾಘಾದಿಗಳು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಭಯಿಂಕರ ಭೀತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರ”

ಚರಿತ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ

ಅವರು ಹೇಳಿದರು:

“ಹಾಗೆ ಹೆಡುವುದು ಎಂತಹ ಮಾತು? ಬ್ರಹ್ಮನ ಪೂರ್ಣ ನಮಗೆ ಎಂದೂ. ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಷ್ವರವಿಲ್ಲಫೋ ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾ ಕಾರಣ ಕವ್ಯಕೊಡುಪುದಿಲ್ಲಫೋ ಆ ಜಾನುವಾರ ಯಾರಿಗೂ ಉಪದ್ವಷ್ಟೆಯಿಲ್ಲ.”

ಮುಕ್ಕಾಗಿರಿಯಂದ ಬಡವಾಣಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸತತವಾದ ನಿರ್ಜನ ವನಪ್ರದೇಶದ ಒಂದು ಭಟನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು.

“ಏಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ನಿರ್ಜನ ವನದಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ನಾವು ಧೂನಮಗ್ನರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿವು. ಶ್ರಾವಕರು ದೇರೆ ಹೊಡೆದು ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿದರು. ಆಗ ಎಲ್ಲಂದಲೂ ಒಂದು ಸಿಂಹ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಿತು. ಶ್ರಾವಕರು ಭಯದಿಂದ ಕಂಬಿಸಂತೋಧಿದಿರು. ದೇರಿಯ ಒಳಗೇ ಬಂದು ಅದು ಘಟ್ಟಸಂತೋಧಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಆ ಸಿಂಹ ಏನೂ ಹಾನಿ ಮಾಡದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮರಿಯಾಯಿತು.”

ಪಾರಮಾಣಿಕ ಜೀವನ

ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಲೋಕ ಜೀವನ ಅಲೋಕವಾಗಿತ್ತು. ಜನಗಳಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಅವರ ಮಾತೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಭೀರಿಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲೆಗೊಂಡ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಎಂದು ಜನ ನನಂಬಿದ್ದರು! ಅವರ ಸತ್ಯಪೂರ್ಣ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ದೂರದೂರದ ಜನಗಳೂ ತಲೆದೂರ್ಗತಿದ್ದರು.

ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚಟ್ಟಿ

“ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದಿ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರಾವಕರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಒದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಬೇಳ್ಳಿ, ಬಂಗಾರ, ವಟ್ಟ ಮುಂತಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಜ್ಞನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಡವಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬದುಕಲು ಒಂದು ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇ?” ನನ್ನ ಸಂಶಯ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ.

ಆಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

“ಕ್ಷಣಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸ್ವಯಂ ಆನುಭವವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವಮ್ಮೆ ಸರಳ ಪರಿಕಾಮ ಬೇರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಕಪಕ್ಕಿಯಂತೆ ದುದ್ವಾನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ ಸುಮೃದ್ಧಿ ಹಳತಿದ್ದರೂ ಗ್ರಾಹಕನ ಚಿಂತೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ರೀತಿಯ

ಮಾಯಾಚಾರ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮನೋಪತ್ತಿ. ಪರಿಕಾಮ ವಿಶೇಷದಿಂದ ದೀವರನು ಜೀವ ಫಾತ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಹೇಗೆ ಪಾಪ ಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ಷಣಿಕನೂ ಜೀವ ಫಾತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪಾಪ ಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯ ಸೋಮದೇವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆದಿನಾಫ ಭಗವಾನರೂ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ಪಟ್ಟಮಾರ್ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಿಯೂ ಬಂದು.”

ಶಿಖಿರಿ ದರ್ಶನದಿಂದ ವ್ಯತಗ್ರಹಣ

ಮಹಕಾಜರ ತೀರ್ಥ ಭಕ್ತಿ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಸಮ್ಮೇಳದ ಶಿಖಿರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾದ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮರೂಪ ಭಕ್ತಿ ಸ್ತುತಿ ಸೋತ್ತುಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹಲವಾರು ಇವೆ. ಈ ಪ್ರತಿತಿ ತೀರ್ಥರಾಜನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಆತ್ಮ ವಿಶುದ್ಧಿಯನ್ನು ವದೆದು ಆತ್ಮನನ್ನು ಸಮುದ್ಧಿಗೇಳಿಸಿ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಮುದ್ರಕರಾಗುವವರೆಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ? ಇವಯ ಕಾರಣಗಳ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಶಿಖಿರಿದ ದರ್ಶನ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೈಲುಗಳು. ಅನೇಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳದ ಶಿಖಿರ, ಪಾವನ ಕರ್ಮಕ್ರಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಲ್ಲಿಂದ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಅನಂತ ಸಿದ್ಧ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಉಂಟಾದ ಆತ್ಮಧೂತ ವಿಶುದ್ಧಿಯಂದ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಎನ್ನೇ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟ ತ್ವಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಮನಗೆ ವಾಪಾಸಾದ ಕುಳಿತೋ ವಿಕಿಬ್ರಹ್ಮದ ಪ್ರತಿಭ್ರಹ್ಮ ಕೈಗೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಶಿಖಿರಿದ ದರ್ಶನ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರೀರದ ರಕ್ತಕ್ಷಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ರಸನೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಹಡೆಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಹಿಳುವುದು ಕಡು ಕವ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಆ ಪ್ರಚಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾರ್ಥಕ ಆ ಮಹಾಪುರುಷ ಸ್ವಲ್ಪಫೂ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ರಸನೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಬಿಗ್ಗಿ ಬಿಡಿದಿದ್ದು! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ವಿಜಯ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಜಯ! ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಯ ಭಟರನ್ನು ಕ್ರಿಂಧಾದ್ವಾದಲ್ಲಿ ಹೊಸಿಕೆ ಹಾಕುವ ಸುಭಾಪನ್ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ದೂರ! ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸನೆಗಳ ವಿಜಯವೇ ನಿಜವಾದ ವಿಜಯ! ಆವನೆ ನಿಜವಾದ ಏರೆ! ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಅಂತಹ ಅಪೂರ್ವ ವಿಜಯವನ್ನು ಶಿಖಿರಿದ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರು. ವಿಕಭುಕ್ ನಿಯಮದಿಂದ ರಸನೇಂದ್ರಿಯವನ್ನೂ ಬಿಹ್ವಲಿ ಚಯ ನಿಯಮದಿಂದ ಸ್ವರ್ವನೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ತನ್ನ ವರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಚಾರಿಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿ

ರಸನೇಂದ್ರಿಯ ರಾಲನೆ ಶೈಂಗಿ ಕರ್ಮೀರ ಸಂಯಮ ವಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧಾರಣ ಮಾತ್ರ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ವ್ಯಕ್ತಾಂದ ಪಂಡಿತರೂ ವಿಧ್ಯಾಂಸರೂ ಸಂಯಮ ವಾಲನೆ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದಾರ. ಬಾಹ್ಯದ ವಿಜಯವು ವಿಜಯವೇ ಅಲ್ಲ. ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಲ್ಯೇ ಆಡಗಿರುವ ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯ ವಿವರ್ಯವಾಸನೆಗಳ ವಿಜಯವೇ ನಿಜವಾದ ವಿಜಯ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಹಾವೀರನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಕಟ ಸಂಸಾರಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಂತಹ ವಿಜಯ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಜೀವಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಆಕ್ರಿಕ ರುಚಿ ಸಿಗುತ್ತದೇ ಆಗ ಮಾತ್ರ ವಿವರ್ಯವಾಸನೆ ಕಹಿಯನ್ನು ಉಗುಕಿರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಿರೋಂಡಾಗ ವಿವರ್ಯವಾಸನೆ ತ್ವಿಂದ ತಾನೇ ದೂರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಮ್ಮೀಡ ಕಿರಿ ದರ್ಶನ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರನ್ನು ಸಂಯಮದ ಶಿವರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿತು.

ನಿವಾಣಾ ಸ್ವಾಳವೆಂದರೆ ಆವರಿಗ ಮೂದಲನಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷ ರುಚಿ ಇತ್ತು. ನಿವಾಣಾ ಸ್ವಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಆವರ ಮನಸ್ಸು ಅನಂದದಿಂದ ಆರಾ ಬಿಡುತ್ತತ್ತು. ಅಂತಮೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಆಗಿ ಹೋದ ಮಹಾಪ್ರಭುಪರ ಸಾಧನೆ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಮುಲುಕು ಹಾಟತ್ತಾ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆವರ ಮುಖ ಮುದ್ರೆ ತೇಜಃಪೂಜೆ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಳಂತೆ ಪೂರ್ವಾತಿಸುತ್ತತ್ತು.

ಫನ್ ಗ್ರಾಜರಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಾಟನ್ ಚಾತುಮಾರ್ಕಸದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

ಆಗ ಆವರು ಹೇಳಿದರು. “ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ನಿವಾಣಾ ಭೂಮಿ ಇದೆ.”

ನಾನು ಹೇಳಿದೆ: “ಆ ಆವೇಕ್ಯಾಯಿಂದ ಭಾಗವನ್ ಮಹಾವೀರರ ನಿವಾಣಾಭೂಮಿ ವಾವಾಪುರಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರ್”

ಆವರು ಹೇಳಿದರು:

“ಆ ಸ್ಥಾನ ಬಹಳ ದೂರವಿದೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆನಿಂದರೆ ನಾನ್ನ ಕುಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇತಿ ಬಿಂದು (Glocoma) ರೋಗ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹಚ್ಚು ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ಆದು ಘೆಡ್ಡಿಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಆ ರೋಗದಿಂದ ಆಗ ನೇತೆ ಜ್ಯೋತಿ ಮಂದವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ದೃಷ್ಟಿಯ ಶಕ್ತಿ ಆತ್ಮಂತ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದರೆ ನಾವು ಸಮಾಧಿ ಮರಣ ಸ್ವಿಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಸಮಾಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ

ಏಣ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ೧೯೫೫ನೇ ಆಗಸ್ಟ್ ಲೋಣಿದ ಚಾತುಮಾರ್ಕಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದರು.

“ಚಾತುಮಾರ್ಕಸ ಮುಗಿದ ನಂತರ ನಿವಾಣಾ ಭೂಮಿಯತ್ತ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ನಮಗಿದೆ. ನಾವು ಇ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಗಜ ಪಂಥದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ದರ್ಶನವಿಯದಿನ ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಳ ಒಳಗೆ ಸಮಾಧಿ ಮೇರಣದ ಉತ್ಸವ ನಿಯಮಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹದ್ದೇ ನಿಯಮವನ್ನು ವರ್ಧಿಸುವ ಸಾಗರಿಗೂ ಹೊಳ್ಳಿದ್ದೇವೆ. ಆವರಿಗೂ ಇ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿಗಿದೆ. ಆವರೂ ಅಧಿಕ ಕಾಲ ಇರಲಾರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆವರಿಗೂ ಪೂರ್ವೋಕ್ತಾ ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸಿದ್ದೇವೆ.”

ವೃವಹಾರ ಧರ್ಮ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ

“ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ವೃವಹಾರ ಕೃಯೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಾನ್ನ ಧಾರ್ಮ ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಿಕೃತವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಭೂಜನಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಗೇಳಬರವಾಗಬಲ್ಲದೇ ಆದು ಆದೀತು. ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನ್ನ ಆಚಲ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿವಾಣಾ ಭೂಮಿಯತ್ತ ಹೋಗಲು ನಾವು ವರ್ಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಿವಾಣಾ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಂದ್ದು ತೇಜ ಕಾಲವನ್ನು ಆತ್ಮಧಾರಾನಿಂದ ವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಕರೀರ ತಾಗ ಮಾಡುವ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ದಾಗಿದೆ.”

ಮಿತ್ರನ ಬಗ್ಗೆ

ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ ಕಾಲದ ಮಿತ್ರನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರ ಇದ್ದ. ಆವರು ಹೆಸರು ರುದ್ರಪು. ಆವರು ಲಿಂಗಾಯತ ಮತಸ್ಯರು. ಬಹಳ ಶ್ರೀಮಂತ ವೃತ್ತಿ. ಆವರು ತಂಬಾಕು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಭೋಜ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತಂಬಾಕು ಮುಖಿ ವ್ಯಾಪಾರ. ರುದ್ರಪು ಉತ್ಸವ ಸಕ್ತಿ ಭಾಷಣ. ಆವರು ಉಂಟಾನಂತರ ತಮ್ಮ ಕೊತಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿ ಕೊತಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೋಡನೆಯೂ ವೃಥವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಬಹುಷಃ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಧಾರ್ಮ ವಾದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮನ ಬಿಂಬಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆವರು ನಮ್ಮ ಚಚ್ಚೆ ದಿಂಥವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತತ್ತು.”

ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ

“ಚಕ್ರಂದಿನಲ್ಲೇ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿತ್ತು. ನಾವೆಂದೂ ಆಸತ್ಯದ ಪಕ್ಷವುಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಮಹಾಪುತ್ರ ಮುನಿ. ಮೊದಲೂ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರು. ಇಲ್ಲವೇ ಕುಟುಂಬದವರ ಪಕ್ಷವುಸಿ ಆಸತ್ಯ ಮಾತಾಮತ್ತಿರಲ್ಲ. ನಾವು ಸದಾ ನಾಜ್ಯಯದ ಪಕ್ಷವನ್ನೇ ಹಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಉಲಿನ ಜನಗಳು ನಾವು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರುದ್ರಪು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಆಗಾಗ್ರೆ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಚರ್ಚೆ ಸದಾ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವೆಂದೂ ಲೋಕ ವ್ಯವಹಾರದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ್ಲ.”

ಜನ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಂದನೀಯ

ಭೋಜ ಭೂಮಿಯ ಡನ ಈ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ ಮಹಾತ್ಮನನ್ನು ದೇವತಾದಿಷ್ಟಿನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಗೌರವಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಎಷ್ಟೂ ಡನ ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯಾಧಿಯ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಪೂರ್ವಾವ ಬುರುತ್ತಲೇ ಅವರ ಗುಣಗಾನ ಆರಂಭಸುತ್ತಾರೆ. “ನಮ್ಮುರಿನ ಸಂಯುಕ್ತ ಮರಿಯಾದ” ಎಂದು ಕುಗ್ರಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಎಷ್ಟೂ ಧೀಮಂತ ವೃಕ್ಷಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಸ್ವಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಂಧನೀಯರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಮದ್ ಪ್ರಾಗಂಬರ್ ತನ್ನ ಉದ್ದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮನಯಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಹೇಳಿದ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಹೂರತಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತನ್ನ ಮಟ್ಟುರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೆರಗಡಿ ಪೂಜನೀಯ ವೃಕ್ಷಯಾಗಿದ್ದರು.

ಲೋಕಜ್ಞಾನಾನುಭೂತಿ

ಶೂಜ್ಞ ಶ್ರೀಯವರಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕು ಕೊರಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಲೋಕಾನುಭವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. “ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಳ್ಳಿವನಾಗಿಯೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಪನಲ್ಲಿ ಒಂದೆಲ್ಲ ಒಂದು ಸದ್ಗುಣ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಒಳ್ಳಿಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಬುಹ್ಕಬಾರಿ ಬಂದು ಅವರೆಡನೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿದ. ಆಗ ನಾನು ಅವನು ಹೊರಟು ಹೊದನಂತರ ಮಹಾಜ್ಞ! ಆ ಬುಹ್ಕಬಾರಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಜ್ಜನ ವೃಕ್ಷ ಎಂದೆ. ಮಾತಾದಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಅಂತವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. “ದುಷ್ಪನ ಮಾತಾದುಪುರದಿಂದಲೇ ಯಾರೂ ದೂಡು ವರಂಗುವುದಿಲ್ಲ”. ಎಂದು ತಮ್ಮ ಲೋಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವೃಕ್ಷ ಮಾಡಿದರು.

ಅವರು ಕೇವಲ ಉಜ್ಜಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮವಾದಿ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರದೆ ಅಪೂರ್ವ ಲೋಕಾನುಭೂತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದರು.

ಮಧುರ ವ್ಯವಹಾರ

ಒಂದು ಬಾರಿ ಮಹರಾಜರು ಅಹಮದಾಬಾದಿನಿಂದ ಹೇರಟರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೇತಾಂಬರ ಶಾಪಕರೆಡನೆ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇತಾಂಬರ ಸಾಧುವಿದ್ದು. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ದಿಗಂಬರ ಜ್ಯೇನ ಆಮ್ಮಾಯಿದ ಪರಮ ಶುದ್ಧಾಳುವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಭಾವನ ಏನಿರುವುದೇ ಹೇಳಿ ನೋಡಬೇಕಂಬ ಆಗೆ ಆ ಸಾಧುವಿಗೆ ಶ್ಲಾಷ್ಟನ್ನಾಯಿತು. ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಕಯ ಮಧ್ಯಾದ್ವಾಸ್ಯಗಳು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಇವರು ಮಧ್ಯಾದ್ವಾಸ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಿದೆ ಬಿಡರು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಲೆಕ್ಕಾಪಾತ್ರಾ.

“ಮಹರಾಜಾ! ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಆ ಸಾಧು “ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಚಕ್ಕ ಸಹೋದರರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೀವೆ”. ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರು. ಈ ನೇರ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಪೂಣಿ ಉತ್ತರದಿಂದ ಆ ಶ್ರೇತಾಂಬರ ಸಾಧು ಉಬ್ಬಿಕೊಂಡ. ಅವನು ತಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾಡನೆಂದುಕೊಂಡ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದರು.

“ಮೆದಲು ನಮಗೂ ನಮಗೂ ಏನೂ ಅಂತರೆವರಲಿಲ್ಲ. ಏಶೇಷ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಧಕ್ಕರಣ (ಬೇರೆ-ಬೇರೆ) ವಾಯಿತು. ಆದರೂ ನೀವು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರೇ!” ಅವರ ಮತಿನಲ್ಲಿ ವಾತ್ತಲ್ಲದ ಅಮೃತವಾಹಿನಿ ಹಣಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಮಧುರ ವಾಣಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಆ ಶ್ರೇತಾಂಬರ ಸಾಧುವಿನ ಸಂಕುಟಿ ಭಾವವೂ ಹಾರಿ ಹೊಯಿತು. ಅವರ ಸ್ವಾನದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾರೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೂ ಅಜಾಗರಳ ಮಾತನಿಂದ ಏನಾದರೊಂದು ಮತಿನ ಚಕ್ರಮಕಿ ನಡೆಯಿದೆ ಇರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರ ಮಧುರ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಎಂತಹ ಸ್ವಾಂಚಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಆಹ್ವಾದಕರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಮಿಕತೆ, ಮಧುರತೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಿಪ್ತತೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಬಿರುವ ವರ್ವದಲ್ಲಿ ಗಜವಂಧದಲ್ಲಿ ಪಯೂಷಣ ಪರವದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಾನು ಅವರೆಡು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಚನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ವಾಯ್ದಿ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಏಶೇಷವಾಗಿ ಸೇರಿಯತು.

“ಸಂಯಮ ಬಿನಾ ಗಡಿಯ ಮಾ ಇಕ್ಕೊ ಜಾಹು” ಅದರ ಅರ್ಥ ಸಂಯಮವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಡ ಎಂದಿತ್ತು.

(ಪಂಡಿತ್ ಜೀ ಆವ್ ಏಕ್ ಬಾರ್ ಕಹೋ)

“ಪಂಡಿತರೇ! ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪುನಃ ಉಚ್ಚರಿಸಿರಿ” ಅತ್ಯಂತ ಸೌಮ್ಯವಾದ ಮಲು ದನಯೋಂದು ಅವರಿಂದ ಹೆಬಳಿತ್ತು.

“ಸಂಯಮ ಬಿನಾ ಗಡಿಯ ಮಾ ಇಕ್ಕೆ ಜಾಹೋ” ಅವರ ಆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಮನ್ಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಪರಿಸಿದೆ.

ಕೈಕಾರ್ಣದಲ್ಲೀ ಅನಿವಾರ್ಯನಿಯ ಮೇಜಾನ ಅವರಿಸಿತು. ನಾನು ಅವರತ್ತಹೋರಳ ನೋಡಿದೆ. ಅವರ ಆಧ್ಯ ನಿಮೀಲಿತ ಮಂದಸ್ಯಿತ ಮುಖ ಮುದ್ಯಯು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರ ಚಿಂತನದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಿತ್ತು. ಆ ವಾಶ್ವಾನನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದಂದು ನಾನು ಚಿಂತಿಸತ್ತೇದೆಗಿದೆ. ‘ಸಂಯಮ’ ಎನ್ನುವ ತಬ್ಬಿ ಅವರಿಗ ಎಮ್ಮೆ ಅಪ್ಪಾಯಿಮಾನವಾಗಿರಬೇಕು? ಆ ತಬ್ಬಾನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪೋಷಣಮೆಯ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡ ಕಡಲಂತೆ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆನಂದದ ಕಡಲು ಉಕ್ಕಿರಬೇಕು. ಕೇಳುವವರು ಸಂಯಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಭಾವವನನ್ನು ತಾಳಲೆಂದಿರಬೇಕು. ಹಿಂಗೆ ನಾನಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಾನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೇದೆಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಅವಿಂದ ಮೌಸಿದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಖಮಂಡಲ ಸೂರ್ಯ ಬಿಂಬದಂತೆ ತೇಜಃಪೂಂಜವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ತಕ್ಕಣಿದಲ್ಲೀ ಭೇಕರ ಮೌಸಿದನನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ನಾನು ಮಲ್ಲಗೆ ಉಸುರಿದೆ.

“ಭಗವಾನ್! ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಆಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಸಂಯಮಾತಕ ಕರ್ಮ ಪಡುಲ ಹರಿದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಇನ್ನಲ್ಲಿಯದು? ತಮ್ಮ ಪಾವನ ವಾದಾರವಿಂದಗಳ ಸುಹಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ದೋಷಭಾಗಗಳೂ ದೀರಿಗಿ ಉಚ್ಚಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮಯ ಜೀವನ ಆರಂಭವಾಗಲಿಂದು ಹಾರ್ಡೆಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಆ ಮಹಾ ಯೋಗಿಯ ಉರಿಂಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿದೆ.

“ಪಂಡಿತರೇ! ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪುನಃ ಉಚ್ಚರಿಸಿ!” ಎನ್ನುವ ಆ ಮಥುರವಾಟ ನನ್ನ ಕೆಂಪುಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆನುರೂಪಗೊಳಿಸುತ್ತೇದೆಗಿತು. ಆಹಾ ಅದೆಂತಕ ಭಾವ! ಅದಂತಹ ತಲ್ಲಿನಡೆ!!

ಪಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ

ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಮಧ್ಯಾನ್ತದ ಸಾಮಾಯಿಕ ತೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಣನ್ನು ಖಿರಾಗಿ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಎದ ಬಿಲದಲ್ಲಿ ತಾವೀ ವ್ಯಂದ ಸುಮುಖವರೆದು ಅವರಿಂದ ಏನನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಮೌಸಿದಾಗಿ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಕುವು

ವಂದಿಸಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಒಂದು ಹಕ್ಕಿಯ ಮರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪಕ್ಕದ ಗಾಢುಮೀಳ ಮನುಷ್ಯನೊಡನೆ ಆತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಪೂಜ್ಯಶ್ರೀಯವರು ಆ ಮರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನುಕೂಲಿಸಿದ್ದಿದ್ದರು. ಅದರ ರಕ್ತಹಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ಪರಿಸ್ವಿತಯನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಮಧ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಕಿದೆ.

“ಮಹರಾಜಾ! ಇದೆನನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?”

ದಯಾಪೂರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನುಡಿದರು.

“ಈ ಮರಿ ಮನೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಬಂದು ತನ್ನ ತಾಯಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ರಕ್ತಹಣೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಾಗ ಗೂಬಿಗಳ ವಾಲಾದೀತು ಎಂದಿವ್ಯೇನಮ್ಮೆ ಆತಂಕ.”

ನಾನು ಮತ್ತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಸಿದೆ.

“ಆದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕಂದಿರುವಿರಿ?”

“ಅದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಿ ಬಂತೋ ಅಲ್ಲೇ ಆದನ್ನು ಇರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳಿಯಾದೀತು.” ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಭಯವಟ್ಟಿದ್ದ ತಾಯಿಹಕ್ಕಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೂಡಲೇ ಬಂದು ಮರಿ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಂಡು ಹೋಯಿತು. ಇದಲ್ಲಿ ವನನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಾವಿ ವ್ಯಂದ ಹಷಣಭರಿತವಾಯಿತು.

“ನೋಡು! ಅದರ ತಾಯಿಯ ಬಂದಿತು. ಇನ್ನು ಅದರ ಜೀವದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ತೈಪ್ಪಿಯ ಸಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿರು. ಅವರ ಹೃದಯವೇ ಕರುಳಿಯ ರಸಪಾತ್ಯೆಯಂತಿತ್ತು. ಅವರಿಂದ ಕರುಳಾರಸ ಸದಾ ಒಸರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಎರಡು ಕಣ್ಣಗಳು ಅನಂತ ಕರುಳಿಯ ಸಂಕೇತದಂತಿದ್ದವು.

ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮ

ಇದಲ್ಲಿ ವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ “ಆದೆಂದು ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮ!” ಎನ್ನು ಉದ್ಘಾರ ಹೃದಯದಿಂದ ಹೂರಹೊಮ್ಮೆತು. ಈ ಪೂಜ್ಯ ಪರುಷನ ಆತ್ಮ ಅದೆಮ್ಮೆ ಮಹಾನ್ ಮತ್ತು ಏಶಾಲ! ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಂಗಗಳ ಕವ್ಯವನನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಅವರು

ಕರುಕೆಯಿಂದ ಕರಿಗಿ ಬಿಡುತ್ತದ್ದರು. ಕರುಕೆ, ದಯ. ಅನುಕಂಪೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳು ಇವರಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವೋ ಏನೋ? ಏಶಾಲ ಆತ್ಮ, ವಿಶ್ವ ಕುಟುಂಬಿ ಎಂದರೇನ್ನುವ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ಆಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಚ್ಛಾಯಿತು. ಜೀವ ಫಾತ ಮಾಡುವ ಮಾಂಸಭಕ್ತಿ. ಸುರಾಲೋಲುಹಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಲೇಖಿನಿಯ ಕ್ಷಯೆಯಿಂದ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮ ಎನ್ನುವುದು ಅದೆಂತಹ ಏಡಂಬನೆ. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿದ ಕುರುದನನ್ನು ಸುರ ಸುಂದರ, ಮನ್ಯಾಥ ಎಂದೆಲ್ಲ ವರ್ಣಿಸಿದೆಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ, ಏಶಾಲ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವ ಕುಟುಂಬಿ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ. ಆತ್ಮಘಾವ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ. ನಿಜವಾದ ಕರುಕಾ ಭಾವವೆಂದರೆ ಅಂತರಂಗ ಕರುಕಾಭಾವವಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾದ ಕರುಕಾ ಭಾವವೆಂದರೆ ಅಂತರಂಗ ‘ಕ್ಷಯೆಸು-ಜೀವೆಸು ಕ್ಷಪಾಪರಕ್ತೆ’ ಎನ್ನುವ ಉಕ್ತಯ ಅನುಸಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾಧಿಗಳ, ಇಂದಿಯ ಲೋಲುಹಿಗಳ ಆತ್ಮ ತನ್ನ ಪೈಶಾಚಿಕ ಕಾಮನೆಗಳ ಪ್ರಾಣಕಳಿಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮುಗ್ರೆ ಜೀವಿಗಳ ಏಡೆಯನ್ನು ಮನಸ್ವಾರ್ಥಕ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಗೋಮಾಂಸದ ರಾಲನೆ ಯಾವಾಗ ಉದ್ದಿಷ್ಟವಾಗುವುದೋ ಆಗ ಆದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಆತ್ಮೇ ಅಲ್ಲ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಇಚ್ಛಾ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿವೆ ಎನ್ನುವ ಪೈಶಾಚಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರೇ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ಶಾಂತಿಯ ಮಂತವನ್ನು ಪರಿಸ್ತಿರುವುದು ಸತ್ಯದ ಏವಯಾಸ! ಸ್ವಯಂ ಕೆಲ್ಲುವವರು ಕೊಲ್ಲಿ ಲಾಗದೆಂದು ಹೇಳಲು ಆಕರಣ. ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವವನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬಿಡುಕಲು ಬಿಡಲೆಲ್ಲಿದ ಜನ ತಾವು ಮಾತ್ರ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಬಿಡುಕಲು ಕಳಕಳಿಯ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಏನು ಮಾನವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ? ಅಧ್ಯನಿಕ ಮಾನವನ ಬಿಡುಕ ಗೋಮುಖಿ ವಾಕ್ಯಾಘ್ರದಂತಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನ ಮಾನವ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುಕವ ಕ್ಷರ ಮೃಗಗಳಿಂತ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸ ಪ್ರಷ್ಣತ್ತಿಯಿಂದ ನಿಧಾಯ ನಡಕೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರಂತಹ ಅಪಾರ ಕರುಕಾಮಯ ಮಹಾ ಪುರುಷರು ಇನ್ನಾರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆತ್ಮ ತನ್ನ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ವಜ್ರದಮ್ಮ ಕರೋರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅನ್ನರ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಸುಮದಮ್ಮ ಕೋಮಲವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೇ ತನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಚೀತನ!

ಇದರಿಂದ ನನಗೊಂದು ಭಾವನೆ ಮೂಡಿತು ಕರುಕೆಯ ಪ್ರಣ ಪರಮಾಣುಗಳಿಂದಲೇ ಈ ಮುನಿಯ ಮಂಗಲಮಯ ಕರೀರ ರಚನೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆಚಾರ್ಯ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಸರ್ವ ಸಾಧುಗಳ ಕರೀರ ದ್ವಾರಾ ಮಂಗಲವೆಂದು ತಿಳೊಯಲಷ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದು. ಹೇಳಿದೆ. ಆ ದ್ವಾರಾ ಮಂಗಲ ಕರೀರದ ಕಣಕಣಗಳು ಕರುಕೆಯಿಂದ ಓತ ಪ್ರೇತವಾಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಅಮಂಗಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು

ಹೇಗೆ? ಅಂತಹ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಅಡಿ ಇಟ್ಟ ತಾಳ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ತ್ವರಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ನಾಡಿನ ಗ್ರಾಮ ಡಾಮರಗಳ ನಿರಾಮವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆ ನಾಡಿನ ಅಣುಳಣ ಕಣಕಣಗಳೂ ಅವರ ತಪಷ್ಣಿತ ವಾದ ಸ್ವರ್ವದಿಂದ ವಹಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಮನಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ನಿಮಿತ್ತ ಮುನಿಗಳು ಪದಾರ್ಥಾಮಾಡುವರೋ ಆ ಮನಯ ದಾರಿದ್ದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳೂ ಆ ಮನಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಮಹಾಪ್ರಯವರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದರ್ಶನ, ಮಾಡುವುದು ಸ್ತುತಿಸುವುದು, ನುಡಿಸುವುದು, ಆವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಪರಭವದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭೋಗಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಗೂ ಬೇಜವಾಗಿದೆ.

ಸಾಧುವಿನ ಏಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾರಂತಿ

ಸಾಧು ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೆಲವರು ಭಾರಂತಿಯಿಂದ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಮೋಲೋಯಿ ಸವ್ಯ ಸಾಹಂಣಂ ಎಂದರೆ ಸಮಸ್ತ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ನಮಃ ಎಂದರ್ಥ. ಸಮಸ್ತ ಸಾಧುಗಳಿಂದ ಕೂಡಲೇ ರಾಗಿ, ದ್ವೇಷಿ, ಹುದೇವ, ಮಾರು, ಪುತ್ರಾಸ್ತ ಸೇವಕ, ಹಿಂಸಾಮಯ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ, ಲೋಕಮೂರ್ಖ ಪಾಕಂಡಿ, ಸಂಸಾರದ ಜಂಧುಬಿಡಲ್ಲಿ ತೊಳಿಲಾಡುವ ಗೃಹೀತ ಮಿಥಾಧ್ಯಾಸ್ಯಿ ಸಾಧುವನನ್ನು ಅಂತರ್ಗತಗೊಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ದೇಹದ್ವ ತಪ್ಸಾಪರಮಾಗಮುದ ದ್ವಾರ್ಪಿಯಿಂದ ಯಾರು ಪರಮ ಕರುಕಾಮೂರ್ತಿಗಳೇ, ಏತರಾಗ ಧರ್ಮಾರಾಧಕರೋ, ಅತ ಮೂಲ ಗುಣ ಭೂಷಿತರೋ, ಪಂಚಾಯ ಜೀವರಂಘರರೋ, ಅಂತವರೇ ಸರ್ವ ಸಾಧು ಪರಮೇಶ್ವರಿಗಳು. ಅಂತವರು ಮಾತ್ರ ಸರ್ವ ಸಾಧುಗಳ ಪರಿಧಿಯಿಂದಿಗೆ ಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ನ ಪಾವಿಂಡಿ ಸಾಧುಗಳು ಹೇಗೆ ಬಂದಾರು?

ಯಾರಾದರೂ ಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಕರುಕಾಮಯ ಪವತ್ತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಬಿರುಯಲು ಹೆಬಳಿರೆ ಅದು ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೇಹದ್ವ ದಾಗಿ ಬೇಳಿದೀತು! ಅವರು ಪ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದರೆ ಜೀವರಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಕಲಾಳಿದ ಕಾಮನೆ ಇವರಿಂದಿಗೆ ಆಗಿತ್ತು.

ಅಮೂಲ್ಯ ಮಾನವ ಭವ

ಒಂದು ದಿನ ಪಯುಂಡಣಿ ಪರ್ವದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಡೆದ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಬಾರಾಮತಿಯ ಸೇರಾ ಗುಲಾಬಿಚಂದ್ರ ಕೇಮ ಚಂದ್ರಾರವರು ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು. ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರಿಂದ ಪತ ಪ್ರತಿಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಉಪದೇಶ ಭವಣ ಜೀವಿಗಳನ್ನು

ಮುಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಹಿಂದು ಹಿಂಡಾಗಿ ಅರ್ಹತೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಂತಹ ವ್ಯಭಾವಪೂರ್ವಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಉಪದೇಶಕ ಬಹಳ ಏರಳ! ಅಂದಿನ ಅವರ ಉಪದೇಶದ ಸಾರ ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತು.

“నిమ్మ ఆసంయమ ష్టీతి నోడి నమ్మ మనస్సినల్లి బకల మరుక మట్టుతుదే. నిమ్మ జీవనందల్లి ఇష్టుదిన కళదరూ. నిమగినమ్మ ఆక్క కల్పణాద భావ మస్సే ఇల్ల. మనుష భవ మత్త ఆదర ఒండిందు క్షుణగశల అదెమ్మ ఆమలల్ల. ఎన్నపుడన్న నిపోకి యోజిసుత్తిల్ల? శాస్త్రదల్ల కోగి కేళదే. యారు విషయ భోలగాలన్న భోగిసదే తృజిసువరో అవరు శ్రేష్ఠ ఆక్కరు. యారు భోగిసి తృజిసువరో అవరు మధ్యమ ఆక్కరు. యారు విషయ భోలగాలల్లి సదా ముఖుగిరువరోఇ. అదన్న తృజిసలిభ్యసరో అవరు అథమ ఆక్కరు. వృతగళన్న ధారకో మాదలు హదరబేడిరి! యశ్శ ఏరి ఆకస్మాత వృతగళల్లి చ్ఛుతి బందరే వ్యాయశ్శిత తేగుమకొళ్పబమదు. మునిగిఱ తనకుపూ వ్యాయశ్శిత హేళద్వారే. బహు దొడ్డ దొఱ లంటాదరూ వ్యాయశ్శిత కొడల్చుమత్తదే. ఆక్క కల్పణ నిమ్మ జీవనంద గురియాగిరల్ల”

వుత్థారణెయ బగ్గె భద్య భితరాదవరన్న సమాధానగొళిసుత్తా తమ్ము
లుపడేతె ముందువరేసిదు.

“ද್ವಾರ್ಯವಾಗಿ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಧಾರೆಯೇ ಮಾಡಿರಿ. ಹೆದರಿ ಕೊತ್ತಲುವೆದು ಕೈಮುವಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಾರದು. ಜೀವನ ಅನಿಶ್ಚಯ. ಕೆಲವರು ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಂಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಭಯ ಮಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅವೃತ್ತಿಕರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮೆ ಭಕ್ತ, ಶತ್ರು, ಸುಧಾರಕ ಯಾರೇ ಇರಲಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ ವೃತ್ತಗ್ರಹಣ ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಯಾರು ವೃತ್ತಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿ ನಿರೀಕಣಾರವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವರೋ ಅವರು ದೇವಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೆ ನರಕೆಗೆ ಬಿಂದವಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೆ ವೃತ್ತಗ್ರಹಣ ಯಾವವೇ ಮಟ್ಟಿಪ್ಪದಿಲ್ಲ.”

ಸಂಯೋದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ

ಯಾರು ಸಂಯಮ (ಮುನಿಧರ್ಮ) ಧಾರಕೆ ಮಾಡುವುದು ಕವ್ಯವೇದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೇ ಅಂತರ ಬಗ್ಗೆ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

“ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮೋದಯದಿಂದ ಜೀವಿಗೆ ಎಮ್ಮುಕಷ್ಟು, ಎಮ್ಮುತ್ತಮ. ಎಮ್ಮು ಮನೋವೇದನೆ ಉಂಟಾಗುವುದೋ. ಅದರ ತುಲನೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಕಣಾಗುವುದು ಏನೇನೂ ಕಷ್ಟಕರವಲ್ಲ. ಹೊಡುಪುದು- ಹೊಳ್ಳುಪುದು. ವಾವಾರ-ವ್ಯವಸಾಯಾದಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ದ್ವಾರಾ ಜನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅದೆಮ್ಮು ಯಾಂನೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದ್ದೋ? ಅಷ್ಟಾದರೂ ಅದರ ಫಲ ಎಮ್ಮು ಅಲ್ಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಮ್ಮುದಿನ ಭೋಗಾಗಲಲ್ಲಿ ಮುಖಗಿಡುರೂ ಸ್ವಲ್ಪಪ್ರಾತಾಂತಿಯನ್ನು ಸುಖವನ್ನು ಕಾಣದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಈ ಅಲ್ಲ ಬಹುಕಂತಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯಾದರೂ ಏನು? ನಿಷ್ಟ ಎಮ್ಮು ಹಣ ಗಳಿಸಿರಿ? ಎಮ್ಮು ಸುಖ ವಟ್ಟೀರಿ? ಪ್ರತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂದರೆ ದೇವಗಾತ್ಮಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸುಖ ಸಿಗಬಿಲ್ಲದೋ ಅದರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ನಾಷ್ಟ ಮಾಡಲಾರವು” ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮನೋವಾಂಧಿತ ಭೋಗಾಗಳು ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿ ಸದಾ ದೂರೆಯುತ್ತವೆ. ದಿನ ರಾತ್ರಿಗಳ ಭೇದವೇ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ ವೃದ್ಧಾವೃಗಳ ಷ್ವಾಸವೇ ಇಲ್ಲ. ಸದಾ ಬತ್ತುದ ಚಿರ ಯೌವನ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಷ್ಟಪ್ರಾಣಿಲ್ಲ. ತಿನ್ನಿಣ್ಣುವ ತಾಪತ್ಯಯವು ಇಲ್ಲ. ಆಹಾರದ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಉಂಟಾದಾಗ ಕಂಠದಲ್ಲಿರುವ ಅಮೃತ ಹಿಂಡವೇ ಕರಗಿ ತ್ಯಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇವ ಪರ್ಯಾಯದ ಲಾಭ

ದೇವ ಪರಮಾತ್ಮನು ನೋಡಿಯಜನಿತ ಭೀಂಗ ಸುಖವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಗಿಲಾಗಿ ಆತ್ಮಕ ಲಾಭ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಅಲ್ಲಿಂದ (ಸ್ಕೂಲ್‌ದಿಂದ) ನಿವೇ ವಿದೇಹ ಹೈತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಮಂದರಾದಿ ತೀರ್ಥಾಂಕರರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ ಹೆತು ಅವರ ದಿವ್ಯ ಧ್ಯೈ ಕೇಳಬಹುದು. ಅವರ ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಸಮ್ಮತ್ಪ್ರ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಂದಿಶ್ರೀ ದ್ವೀಪದ ಜಾ ಜನಾಲಯಗಳ ದರ್ಶನದ ಪರಮಾನಂದ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅವುಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾಕೃ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ವಿದೇಹ ಹೈತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮಾನವ ವಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಷ್ಟಾಂಕ ನಾರಚ ಸಂಹನನ ಶರೀರ ಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡುತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದ್ದರಿಂದ ವರ್ತಗಳ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯ ಕರ್ಮಾಣಾ ಹೇಳುತ್ತಿಯಿಂದ ಅಕ್ಷಯ ಮಹತ್ವಾಣಿವಾದುದು. ಇದರ ಹೇರತು ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯ ಕರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಒತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅನ್ಯತಾ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ನಮಗೇನು ಲಾಭ? ನೀವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಂಬಿತೀರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ

బాంక్ డక్టర్స్

నమ్మ క్షదయదల్లి దయ మాముత్తదే. ఆద్యరింద నావు ఆగ్కహ పూవచ హేశుపుడేనెందరే వుతగళన్న స్కీరసి తికరణ శుద్ధియింద ఆచరిసి స్ఫూర్చే హోగువరస్తేయన్న ఏక బిడుత్తీరి?"

జగత్కల్మణి భావనే

ఆవరు లోక కల్మణిద బగ్గె ఎలేష భావనగళన్న వ్యక్త మాముత్తద్దరు. "నమ్మ నమ్మ బగ్గె చింత ఇల్లి: జగత్కిన జీవగళ కిత హేగాదిఁతెంబి చింత సదా భావదిసుత్తదే"

జగత్కల్మణి భావనెయింద తీథంకర ప్రకృతి కట్టుత్తదే. లోకల్మణిద ఎలాల కరుకొబావ ముఖ్యదే క్షాయిక సమ్మక్కు ఇద్దరూ తీథంకర ప్రకృతి బింధవాగువుదిల్లి. క్షాయిక సమ్మక్కు జీవదింద సంసారద అనంత జీవగళ బగ్గె ముఖ్యవ ఆనంత కరుకొరస భావదిందలే తీథంకర ప్రకృతి బింధవాగుత్తదే.

"గృహసే మాదిద వుతగళన్న ప్రాణి సమాన-రక్షసి ఆచరిసి" ఎందు కివి మాతు హేశుత్తద్దరు.

గృహస్తేర జంధూటి

ఆవర వాణి ఆదెమ్మ మామిక మత్తు ఓజి ఘోణివాగిత్తో? ఈగలు ఆ ఉపదేశ కివియల్లి గుయ్యా గుచ్ఛుత్తదే. ఆవర విపరిసే ఆదెమ్మ క్షదయింగము! ఆవర మాతు ఆదెమ్మ సిం! హాక్కాగి ఈ నశ్శర తరిఱక్కాగి హండిరు మక్కలగాగి ఈ జీవ ఆదెంతక భయింకర కష్టమన్న భోలిసిల్లా? ఒందు క్షణపూ బిడివిల్లద చింతయ కదలల్లి నిస్సకాయకవాగి గాణక్కే కట్టిద ఎత్తినంత సుత్తుత్తదే. తుసు ధైయమాది వుతగళన్న తేగెదుకొందు బిడదే ఆచరిసిదరే ఈ అనంత యాతనెయ తిరుగణియింద చీగ తట్టిసిచేశుచిముదు. ఆదర బగ్గె వుఫమానుయోగదల్లి అనేక ద్వారాంతగళు తుంబి హోగివ. ఈ విచారగళన్న కేశుత్తు ననగే ఆపార కరుక్కే సంసార బింధనదింద బిడిసువ క్షదయద తళమళ స్ఫూర్చువాగి వ్యక్తవాగుత్తత్తు. ఇదన్న కేళ ననగే ఏన్నాసుత్తుత్తుందరే విష కుదియువ మగన్న తడెదు మగనే ఏపావాన నల్లిసు. ననగే నాను ఆమ్మక వాన మాదిసువ ఎన్నువ కందెయింత కాణుత్తద్దరు.

వ్యవహారద ఆచరణ

యారో ఒబ్బురు ప్రత్యసిదరు "మకరాజు! వుతగళ బగ్గె జనగలు నానా ప్రతిబింధమన్న రథథియల్లి తందిద్దురే. అంతక స్క్షియల్లి ఏను మాదచేసేపు?"

ఆచాయ్ శ్రీయవర స్ఫూర్చు మాగ్రాదత్తన హెరచిత్తు.

"వుతగళ బగ్గె శాస్త్రాష్ట్రయింత నడెయిరి. రథథియల్లి బిందంత ఆల్ల. శాస్త్రాష్ట్రయింత జేసేంద్రున ఆష్ట. లోకద ఆష్టయింత రథథి. ధమోత్త జీవ సమాప్త జేసేంద్రున ఆష్టయింత తిథమువ శాస్త్రమన్న మాత్ర తన్న మాగ్రాదత్తయన్నాగి తిథయుత్తదే. ఉధాదు మోక్ష మాగ్రా హేగాదితు?"

మత్తే ముందువరేసుత్తు ఓగే హేళదరు.

"యిత్స్తిలకదల్లి ఓగే హేళద్దూరే

గృహస్తును భోలేగ సిన్న సమయమన్న వుతరహితవాగి కథయబారదు. ఎల్లియవరేగే విషయభోలేగగలన్న మాముత్తద్దరువుదిల్లపోఁ అల్లియవరేగే గృహస్తును ప్రసాదించి భోలేగ ప్రవృత్తియ సమయమచేరిగే భోలేగగలన్న వుతప్రమాపక త్వాగ మామువుదు పురమహితకారియగివే. కారణ ద్వావపాత్ర ఆ వుతద కాలదల్లి మరణ ఉంటాదరే ఆ వుతదింద దేవగతి ఉంటాగుత్తదే."

ఆత్మ హితద బగ్గె మనుషు కదుమూలివాగి వత్తిసుత్తునే. ఈగ చీడ నాళ, నాళ చీడ నాడిద్దు ఎందుచేశుత్తుత్తు ఆక్షంత హోళగేదియింత వత్తిసుత్తునే. ధామిక వుప్తియిన్న బిశేషచేశువ భావ ద్వావపాత్ర బిరువుదే ఇల్ల. ఆత్మ కల్మణిద ద్వావుయింద ఈ వుమాద త్వాగ ఆగ్కా వుఫమవెందు తిథమ వుతాచరణయిన్న తీథగ్రహిసతక్కద్దు.

ఆత్మ హితద బగ్గె తీథగ్రహిసతక్కర్గొళ్లి

ఆవర మత్తే ముందువరేసుత్తు ఓగే హేళదరు:

"భవిష్యద బగ్గె భరవసేయేను? ఆత్మ కల్మణిక్కాగి తీథవాగి వుతగళన్న ధారణ మాయ." "

ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಆತಂಕವಿತು. ಮನುಷನ ಬದುಕು ನೀರಿನ ಮೇಲಿನಗಳ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಕ್ಕಣ ಬಂಗುರು. ಈ ಕ್ಷಣಿಕ ಬದುಕನ್ನು ವ್ಯತಗಳಿಂದ ಬಂಗಾರ ಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎನ್ನುವ ಕಳಕಳಿ ಇತ್ತು. ಅವರ ಉಪದೇಶ ಕೇಳಿ ಪಡ್ಡ ಪೂರಾಣ ಒಂದು ಫೋನೆ ನನಗೆ ನನಿಂಬಿಗೆ ಬಂತು.

ಹಿತೆಯ ಅಣ್ಣಿ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲ ಕೌಟಿಂಬಿಕ ಹೋಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾನಂತೆ! ಏನೆಂದರೆ ಒಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ವಯೋಗದಿನ ಈ ಮುದ್ದು ಮುಖಿದ ರಾಣಿಯರ ಪ್ರಾಣಗಳು ಹೇಳಿದೆ ಉಳಿಯವು. ಕರಿಣಿಯಿಂದ ಶೈಜಸಲ್ರಿಡುವ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಕಾರ್ಜಿತ ಭೋಗಿಗಳನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೈಜಿಸಿ ಆತ್ಮಕರ್ಮಣ ಸಾಧಿಸಿದರಾಯಿತು. ಈ ಭೋಗಿಗಳಿಂದ ಉಪಾರ್ಥಕಿಸಿದ ವಾಪಾಗಳನ್ನು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರಿಣಿ ತಪ್ಪಿಸಿನಲ್ಲಿ ಭಸ್ಯೈಭಂತ ಮಾಡುವುದು. ಈಗಲೇ ಈ ಮಧುರವಾದ ಭೋಗಿ ಪಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟು ಜನಗಳನ್ನು ಶೈಜಿಸುವ ಆತ್ಮರವೇ? ಎನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನ ಸುಂದರ ಅಂಗನಯುರ ತೋಳ ತೆಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ದುಡ್ಡವೆವರೂ ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಭವನದಲ್ಲಿ ಭೋಗಿದ ಅವಿಂದ ಕಾರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಪ್ರಚಂಡ ಸಿಡಿಲಿನ ಪ್ರವಾತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮೃತನಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು “ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆ ಇನ್ನು?” ಎಂದು. ಆತ್ಮಕರ್ಮಣದ ಅವಶ್ಯಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶಿಫ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ. ಆತ್ಮಘಾತಕಾರೀ ಭೋಗಿಗಳನ್ನು ಬೆಲೆಗ ಶೈಜಸಲಾರದೆ ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಅವಮುತ್ಪವನ್ನು ಅನಿವಾಯವಾಗಿ ಪ್ರಭಾಮಂಡಲನಂತಹ ಮಹಾ ಪುರುಷನೂ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಾತನ್ನು?

ಕ್ರಾಂತಿಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಭಸ್ಯೈಭಂತವಾಗುವ ಈ ಪ್ರಧಾಲ ಹಿಂಡವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ವಾಸನಾ ಹೊಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಅದ್ದಿ ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೂ ಏನನ್ನು? ಯಾವ ಜೀವ ಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಪರಿಗ್ರಹಗಳ ಮುಮ್ಮೆವನ್ನು ನಿರ್ದಾರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಿ ತೊರೆದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆತ್ಮಹಿತದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದೋ ಆದೆಂದೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದುಃಖಿನ ಕಮರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು. ಆತ್ಮಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಡದ, ಆತ್ಮಜಾಗ್ರತ್ತಿಯನ್ನು ಮಟ್ಟಿಸದ ಕರ್ಮಣ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಬೆಳಸದ ಸಾವಿರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದೇನು?

ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕ್ರಿಗಳ ಜಂಧೂವಾತಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ವರಿಗ್ರಹಗಳ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಈಜುತ್ತಿರುವ ಜೀವದ ಒಂದೊಂದು ದಿನಪೂ ಕೆಯ್ಯಲ್ಲಿರುವ ಅಪೂರ್ವ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ವ್ಯಧರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರಾಜ್ಞ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಯವರು ಸಮೈದ ಶಿವರಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಾರ್ಪಣೆ ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಏಕಭುಕ್ತ ರೂಪದ ವ್ಯತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು. ಅವರ ಮೂಲ ಷ್ವತ್ತಿ ಸಂಯುಮ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದರಕ್ತ ಇತ್ತು. ಮನೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ಆಪ್ಣಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಅಂತಯಾದಿಂದ ಅವರಂದೂ ಮುನಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಶೈಜಿಸಿ ಮುನಿಯಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಬಾಕೆ ಇತ್ತು.

ನಾನು ಅವರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದೆ.

“ಮಹರಾಜಾ! ಯಾವಾಗ ನೀವು ಏಕ ಭುಕ್ತ ನಿಯಮ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರೋ ಆಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಹೋ?”

ಆಗ ಅವರು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

“ನಾವು ಹೇಳಿಯೇ ಇದ್ದೇವು. ನೀವೇನಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದರೆ ಅಂದೇ ಗೃಹತ್ವಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರೂ ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗೆ ಅಳ್ಳಿ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ.”

ಅವರ ವ್ಯಾರಾಗ್ಯ ಕ್ರಮೇಣ ವ್ಯಾಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ತಂದೆಯ ಮರಣಾನಂತರ ವ್ಯಾರಾಗ್ಯ ವ್ಯಾಧಿಯ ಗತಿ ಅಧಿಕಗೊಂಡಿತ್ತು.

“ನಿನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಸಮಾನ. ನಿನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಷ್ವತ್ತಿ ನೋಡಿ ಸನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಏನೆಂದರೆ ನನ್ನ ಜೀವಿತದವರೆಗೆ ಗೃಹತ್ವಾಗ ಮಾಡಬೇಡ. ನಂತರ ನಿನ್ನ ಷ್ವತ್ತದಂತೆ ಮಾಡಿಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಅವರೇ ಒಮ್ಮೆ ತೆಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ದಶರಥನ ಅಳ್ಳಿಯನ್ನು ವಾಲಿಸುವ ರಾಮನಂತೆ ತಂದೆಯ ಅಳ್ಳಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಗೃಹಬಿಂಧನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಧಾರ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಯಾವಿನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.